

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1533 z dnia 15 października 2020 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Limonę dell’Etna” (IGP) 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1534 z dnia 21 października 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 2

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1535 z dnia 21 października 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 7388) ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1533

z dnia 15 października 2020 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Limonę dell’Etna” (IGP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Limonę dell’Etna” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Limonę dell’Etna”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Limonę dell’Etna” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2020 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 204 z 18.6.2020, s. 24.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1534**z dnia 21 października 2020 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Zastosowano środki w postaci cła specyficznego nakładanego na poszczególne przedsiębiorstwa w wysokości od 361,4 EUR/t do 531,2 EUR/t wagi produktu netto.
- (2) Środki te zostały unieważnione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 22 marca 2012 r.⁽³⁾, lecz zostały ponownie wprowadzone w dniu 18 lutego 2013 r. rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 158/2013⁽⁴⁾.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1313/2014⁽⁵⁾ utrzymano te środki w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

1.2. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (4) Po publikacji zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków⁽⁶⁾ Federación Nacional de Asociaciones de Transformados Vegetales y Alimentos Procesados („Fenaval” lub „wnioskodawca”) działający w imieniu producentów reprezentujących 100 % łącznej unijnej produkcji niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) złożył wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia. W uzasadnieniu wniosku Fenaval podał, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.
- (5) W dniu 10 grudnia 2019 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁷⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków mających zastosowanie na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) 2018/825 (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 35).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10, Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 29).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1313/2014 z dnia 10 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 354 z 11.12.2014, s. 17).

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 104 z 19.3.2019, s. 10).

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 414 z 10.12.2019, s. 14).

1.3. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (6) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2018 r. do dnia 30 września 2019 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie trendów cenowych istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2019 r. („okres badany”).

1.4. Zainteresowane strony

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. W szczególności skontaktowała się z wnioskodawcami, znanymi producentami eksportującymi w ChRL, znanymi importerami niepowiązаныmi w Unii oraz władzami ChRL.
- (8) Wszystkie zainteresowane strony wezwano do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego przez służby Komisji prowadzące dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (10) Wnioskodawca przedstawił wykaz 33 chińskich eksporterów/producentów produktu objętego postępowaniem⁽⁶⁾. Z uwagi na wspomnianą dużą liczbę eksporterów/producentów w ChRL w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja przewidziała kontrolę wyrywkową.
- (11) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto zwróciła się ona do stałego przedstawicielstwa ChRL przy UE o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub o skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (12) Pięciu producentów lub grup producentów w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Biorąc pod uwagę znaczną liczbę znanych eksporterów/producentów produktu objętego przeglądownym w ChRL, uznano, że poziom współpracy ze strony tych eksporterów/producentów był niski.
- (13) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wstępnie dobrała próbę obejmującą jednego producenta i dwie grupy producentów o największych mocach produkcyjnych i największej wielkości wywozu do Unii Europejskiej. Dwie spośród objętych próbą grup przedsiębiorstw sprzedawały również znaczne ilości produktu na rynku krajowym ChRL. Próba ta obejmowała 69 % zgłoszonej ilości produktu wywożonej do Unii Europejskiej w okresie od dnia 1 października 2018 r. do dnia 30 września 2019 r. Kwestionariusz wypełniany przez eksporterów udostępniono w internecie⁽⁷⁾ w dniu wszczęcia postępowania, a wszystkim zainteresowanym stronom przesłano łącze do odpowiedniej strony internetowej. Przedsiębiorstwa objęte próbą miały 30 dni na przekazanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (14) Jedna grupa producentów i jeden producent objęci próbą zdecydowali się jednak wycofać ze współpracy. Dlatego też Komisja postanowiła kontynuować dochodzenie w oparciu o wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące (dwa przedsiębiorstwa i jedna grupa przedsiębiorstw). Wkrótce po otrzymaniu od Komisji informacji o konieczności wypełnienia kwestionariusza dla producentów eksportujących przez wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące zajmujące się wywozem dwóch producentów eksportujących wycofało się ze współpracy. Zaledwie jedna grupa producentów eksportujących przekazała żądane informacje. Grupa ta odpowiada za około [45–65 %] całości wywozu ChRL do Unii.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (15) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, wszystkich znanych importerów/dystrybutorów wezwano do wypełnienia kwestionariusza dotyczącego kontroli wyrywkowej załączonego do zawiadomienia o wszczęciu.

⁽⁶⁾ Zob. załącznik 3 do skargi.

⁽⁷⁾ Dostępne pod adresem http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2425.

- (16) Tylko czterech importerów odpowiedziało na kwestionariusz dotyczący kontroli weryfikacyjnej, uznano więc, że dobór próby nie jest konieczny.

1.6. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w ChRL. Kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących w ChRL udostępniono w internecie ⁽¹⁰⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (18) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch producentów unijnych, trzynastu dostawców surowców i jednego producenta eksportującego z ChRL. Jeden importer i jeden użytkownik przekazali niepełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczące istnienia znaczących zakłóceń w ChRL.
- (19) Z uwagi na środki izolacji i ograniczenia w przemieszczaniu się wprowadzone w rezultacie pandemii COVID-19 w Unii i poza nią zaplanowane wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego nie odbyły się ostatecznie na terenie następujących podmiotów prawnych.

Producenci unijni:

- Agricultura y Conservas SA, Algemés (Walencja), Hiszpania,
- Industrias Videca SA, Villanueva de Castellón (Walencja), Hiszpania.

Producenci eksportujący w ChRL i powiązane przedsiębiorstwa handlowe:

- Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co., Ltd i powiązane z nim przedsiębiorstwo Zhejiang Merry Life Food Co., Ltd („współpracująca grupa producentów eksportujących” lub „grupa Yiguan”)
- (20) Z uwagi na brak możliwości przeprowadzenia wizyty weryfikacyjnej na miejscu na terenie wspomnianych powyżej przedsiębiorstw z powodu pandemii COVID-19 Komisja przeprowadziła analizę prawidłowo przekazanych przez strony informacji (takich jak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków) zgodnie z zawiadomieniem z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽¹¹⁾.
- (21) Komisja poddała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz do określenia interesu Unii, zdalnym kontrolom krzyżowym. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe w odniesieniu do dwóch producentów unijnych i współpracującej grupy producentów eksportujących.

1.7. Uwagi na temat skargi i wszczęcia dochodzenia

- (22) W dniu 16 stycznia 2020 r. dwie zainteresowane strony, mianowicie *Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Środków Spożywczych, Krajowych Produktów Rolniczych i Produktów Ubocznych Pochodzenia Zwierzęcego* („CCC”) działająca w imieniu szeregu chińskich producentów eksportujących oraz grupa Yiguan, przedstawiły swoje uwagi na temat skargi i faktu wszczęcia dochodzenia ⁽¹²⁾.
- (23) CCC argumentowała głównie, że wszczęcie prowadzonego obecnie postępowania w przedmiocie wygaśnięcia środków nie było uzasadnione, a zatem postępowanie to powinno zostać niezwłocznie zakończone z następujących powodów:
- domniemane zakłócenia na rynku i przypadki stosowania art. 2 ust. 6a w celu ustalenia marginesów dumpingu są niezgodne z przepisami WTO,
 - w skardze zawarto wprowadzające w błąd informacje i przedstawiono w niej niezgodny ze stanem faktycznym obraz struktury gospodarczej w Chinach; nie przedstawiono również żadnych uzasadnionych dowodów na poparcie twierdzenia, że ceny owoców cytrusowych są zniekształcane. CCC poruszyła również kwestię roli przedsiębiorstw państwowych na niektórych rynkach chińskich – obecności przedstawicieli państwa i zakłóceń na rynku, prawa do użytkowania gruntów, domniemanej dyskryminacji za pośrednictwem środków polityki lub innych środków oraz kosztów pracy,

⁽¹⁰⁾ Dostępne pod adresem http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2425.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

⁽¹²⁾ Akta sprawy nr t20.000686.

- Wspólna polityka rolna Unii,
 - dotacje i systemy wsparcia dla rolników wprowadzone przez rząd hiszpański w dziedzinie rolnictwa,
 - niedostateczne dowody na potwierdzenie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia lub kontynuacji szkody.
- (24) Komisja odrzuciła wszystkie argumenty przedstawione przez CCC. Szczegółowe uzasadnienie odrzucenia tych argumentów przedstawiono w:
- motywie 54 w odniesieniu do zgodności metody zastosowanej do ustalenia wartości normalnej z przepisami WTO i postanowieniami sekcji 3.2.1.2–3.2.1.9 dotyczącymi znaczących zakłóceń kosztów i cen w ChRL, uwzględniając koszty i ceny materiałów wykorzystywanych do produkcji mandarynek w puszcze,
 - motywie 55 w odniesieniu do wspólnej polityki rolnej Unii i systemów wsparcia dla hiszpańskich rolników,
 - sekcji 4 w odniesieniu do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia lub kontynuacji szkody.

1.8. Dalsze postępowanie

- (25) W dniu 5 sierpnia 2020 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe („ostateczne ujawnienie”), i wezwała strony do przedstawienia uwag. Uwagi przedstawiła tylko CCC.
- (26) Nie otrzymano żadnego wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego.
- (27) Dnia 7 września 2020 r., Komisja przekazała wszystkim zainteresowanym stronom dodatkowe ostateczne ujawnienie w celu uwzględnienia klauzuli dotyczącej monitorowania. Wszystkim zainteresowanym stronom wyznaczono okres trzech dni, w którym mogły zgłaszać uwagi w odniesieniu do dodatkowego dokumentu dotyczącego ostatecznego ujawnienia. Komisja nie otrzymała żadnych uwag.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (28) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, tj. przetworzone lub zakonserwowane mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami), klementynki, wilkingi i inne podobne hybrydy cytrusowe, niezawierające dodatku alkoholu, mogące zawierać dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, według definicji określonej obecnie w pozycji HS 2008, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 („mandarynki w puszcze”).
- (29) Produkt objęty postępowaniem jest uzyskiwany poprzez obranie ze skórki oraz podział na mniejsze części niektórych odmian małych owoców cytrusowych (głównie satsuma), a następnie zalanie syropem cukrowym, sokiem lub wodą i umieszczenie w opakowaniach o różnych rozmiarach, by spełnić konkretne wymagania różnych rynków.
- (30) Satsuma, klementynki oraz inne małe owoce cytrusowe są powszechnie znane pod wspólną nazwą „mandarynki”. Większość z tych różnych odmian owoców może być wykorzystywana jako świeże owoce lub przeznaczona do przetwarzania. Są one podobne do siebie, a zatem wytworzone z nich przetwory lub konserwy uznaje się za jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

- (31) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe cechy fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- a) produkt objęty postępowaniem;
 - b) produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL;
 - c) produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (32) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI/PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

3.1. Uwagi wstępne

- (33) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z ChRL.
- (34) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz mandarynek w puszcze utrzymywał się na poziomie zbliżonym do odnotowanego w trakcie poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia (tj. w okresie od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r.). W ujęciu bezwzględny przywóz z ChRL wyniósł 19 152 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Współpracująca grupa producentów eksportujących odpowiada za około [17–25 %] rynku Unii.
- (35) Łączne zadeklarowane moce produkcyjne współpracującej grupy producentów eksportujących wynosiły około 5 % łącznych szacowanych chińskich mocy produkcyjnych. Ze względu na niski poziom współpracy Komisja zastosowała art. 18 oraz oparła swoje ustalenia na dostępnych faktach dotyczących chińskiego rynku mandarynek w puszcze, w tym dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych oraz wolnych mocy produkcyjnych.
- (36) Przedstawione poniżej ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto w szczególności na informacjach zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, statystykach opartych na danych przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6”) oraz na odpowiedziach w ramach kontroli wrywkowej przekazanych w chwili wszczęcia dochodzenia, odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanych przez grupę Yiguan oraz informacjach przekazanych przez CCC. Ponadto Komisja korzystała z innych źródeł publicznie dostępnych informacji, takich jak bazy danych Global Trade Atlas ⁽¹³⁾ („GTA”) oraz Orbis Bureau van Dijk ⁽¹⁴⁾ („Orbis”).

3.1.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (37) W świetle wystarczających dowodów przedstawionych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia na początku dochodzenia, które wskazują na istnienie znaczących zakłóceń na rynku krajowym w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia dotyczącego ChRL na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (38) W związku z tym w celu zebrania danych niezbędnych do podjęcia decyzji o ewentualnym zastosowaniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów w ChRL o dostarczenie wymaganych w załączniku III do zawiadomienia o wszczęciu informacji na temat materiałów stosowanych do produkcji produktu objętego przeglądem. Pięciu producentów dostarczyło stosowne informacje.
- (39) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń na rynku krajowym w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała kwestionariusz również do rządu ChRL. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie otrzymała od rządu ChRL żadnej odpowiedzi.
- (40) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała również wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających stosowność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w stosunku do ChRL w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (41) CCC i grupa Yiguan wypowiedziały się w sprawie występowania znaczących zakłóceń w ChRL. Komisja odniosła się do tych twierdzeń w motywie 54 powyżej.
- (42) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej w przypadku producentów eksportujących na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia.

⁽¹³⁾ Global Trade Atlas – GTA (https://www.gtis.com/gta/secure/htscty_wta.cfm).

⁽¹⁴⁾ <https://orbis4.bvdinfo.com/version-201866/orbis/Companies>

- (43) W dniu 23 stycznia 2020 r. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron za pośrednictwem pierwszej noty do akt ⁽¹⁵⁾ („pierwsza nota dotycząca czynników produkcji”) o przekazanie ich opinii dotyczących stosownych źródeł, które Komisja może wykorzystywać w celu ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) tiret drugie rozporządzenia podstawowego. W nocie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia, siła robocza i odpady, wykorzystywanych przez producentów eksportujących w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru nieznieskształconych cen lub wartości odniesienia Komisja na ówczesnym etapie zidentyfikowała Turcję jako najbardziej odpowiedni kraj reprezentatywny.
- (44) Komisja dała wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Komisja otrzymała uwagi od Fenaval i Frucom ⁽¹⁶⁾.
- (45) Komisja odniosła się do przedstawionych uwag w drugiej nodzie dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 29 maja 2020 r. („druga nota dotycząca czynników produkcji”). W nodzie tej Komisja doprecyzowała wykaz czynników produkcji i ponowiła stwierdzenie, że Turcja jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

3.2. Wartość normalna w odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczane lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (47) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz „[wartość normalna] obejmuje nieznieskształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski” („koszty administracyjne, koszty sprzedaży i koszty ogólne” zwane dalej „kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi”). Jak dokładniej wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL i brak jakichkolwiek uzasadnionych zarzutów ze strony producentów eksportujących zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

3.2.1.1. Wprowadzenie

- (48) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:
- rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
 - obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,
 - polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,
 - brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,
 - zniekształcone koszty wynagrodzeń,
 - dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa”.

⁽¹⁵⁾ Nota do akt – akta sprawy nr t20.000629.

⁽¹⁶⁾ Frucom reprezentuje interesy europejskich importerów produktów spożywczych takich jak suszone owoce, orzechy jadalne oraz przetworzone owoce i warzywa, w tym mandarynki w puszcze.

- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) bierze się pod uwagę m.in. niewyczerpujący wykaz elementów wymienionych w tym pierwszym przepisie. Na podstawie art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się potencjalny wpływ jednego ze wspomnianych powyżej elementów lub większej ich liczby na ceny i koszty produktu objętego postępowaniem w kraju wywozu. Ponieważ wspomniany wykaz nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą zostać wzięte pod uwagę, aby stwierdzić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby. Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.
- (50) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze”.
- (51) Na podstawie tego przepisu Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące ChRL (zwane dalej „sprawozdaniem”) ⁽¹⁷⁾, w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w zakresie wielu kluczowych czynników produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w określonych sektorach (takich jak przemysł stalowy i chemiczny). Sprawozdanie to umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. W momencie wszczęcia przeglądu zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia.
- (52) Jak wskazano w motywie 18, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody załączone do akt sprawy, włączając w to sprawozdanie, co do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.
- (53) Jak wspomniano w motywie 23, CCC oraz grupa Yiguan przekazały uwagi w tym względzie. Oba podmioty argumentowały, że zastosowanie przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie było uzasadnione ani pod względem prawnym, ani pod względem faktycznym. W opinii CCC i grupy Yiguan wynika to z faktu, że w art. 2.2 Porozumienia antydumpingowego WTO nie wspomina się o pojęciu znaczących zakłóceń. Ponadto zdaniem CCC i grupy Yiguan obliczona przez UE konstruowana wartość normalna nie była zgodna z art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego WTO ani z wykładnią przepisów tego artykułu przedstawioną przez Organ Apelacyjny w sprawozdaniu UE–Biodiesel (Argentyna), zgodnie z którą wartość normalną można skonstruować wyłącznie w przypadku, kiedy „nie występuje sprzedaż podobnego produktu w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym państwa wywozu bądź kiedy, ze względu na szczególną sytuację na rynku [...], sprzedaż taka nie pozwala na dokonanie właściwego porównania”. CCC utrzymywała, że faktu występowania znaczących zakłóceń nie można uznać ani za sprzedaż, która nie jest prowadzona w „zwykłym obrocie handlowym”, ani za „szczególną sytuację na rynku”. CCC i grupa Yiguan odniosły się ponadto do domniemanego niewykazania w jaki konkretnie sposób interwencja rządowa wpływa na ceny, a tym samym w jaki sposób prowadzi do powstania zakłóceń. Co więcej, CCC i grupa Yiguan zwróciły się z zapytaniem, czy systemy wsparcia funkcjonujące w ramach wspólnej polityki rolnej Unii lub w ramach hiszpańskiego prawa krajowego nie prowadzą do wystąpienia interwencji rządowej, a w rezultacie zniekształcenia kosztów i cen unijnych producentów mandarynek w puszcze. W tym względzie CCC i grupa Yiguan wystąpiły do Komisji o niestosowanie przepisów art. 2 ust. 6a z uwagi na specyficzny charakter sektora rolnictwa, który ich zdaniem jest unikalnym sektorem, wobec którego wszystkie państwa na świecie stosują określonego rodzaju politykę wsparcia.

⁽¹⁷⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 (zwany dalej „sprawozdaniem”).

- (54) Do celów niniejszego dochodzenia Komisja stwierdziła w motywie 110, że właściwe jest zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem CCC i grupy Yiguan, że Komisja nie może stosować art. 2 ust. 6a. Wręcz przeciwnie, Komisja uznała, że art. 2 ust. 6a ma zastosowanie i musi być stosowany w okolicznościach dotyczących niniejszej sprawy. Komisja uznała, że przepis ten jest zgodny ze zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja przypomniała ponadto w tym względzie, że spór DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) nie dotyczył stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który stanowi właściwą podstawę prawną w odniesieniu do określania wartości normalnej w przedmiotowym dochodzeniu. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (55) Jeżeli chodzi o twierdzenie CCC i grupy Yiguan dotyczące wspólnej polityki rolnej Unii lub domniemanego istnienia systemów wsparcia w ramach hiszpańskiego prawa krajowego, Komisja przypomniała, że aby stwierdzić istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, przy analizie cen i kosztów w kraju wywozu uwzględnia się potencjalny wpływ co najmniej jednego z elementów wymienionych w tym przepisie. W tym kontekście nie uwzględnia się struktury kosztów i mechanizmów kształtowania cen na innych rynkach, w tym ogólnych ocen jakościowych dotyczących specyficznej sytuacji danego sektora. Argumenty CCC i grupy Yiguan uznano zatem za nieistotne, w związku z czym zostały one odrzucone.
- (56) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCC powtórzyła swoje argumenty przedstawione w motywie 53 twierdząc, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego – stworzonego jednostronnie przez UE – wykracza poza istniejące przepisy prawne Porozumienia antydumpingowego, które nie zawiera analogicznego przepisu. Ponadto CCC przekazała, że w orzeczeniu Organu Apelacyjnego w sporze DS473 ustalono zasady określania wartości normalnych oraz że Unia musi stosować się do orzeczeń Organu Apelacyjnego.
- (57) Komisja powtórzyła, jak już stwierdzono w motywie 54 powyżej, że spór DS473 nie dotyczył stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który stanowi właściwą podstawę prawną w odniesieniu do określania wartości normalnej w przedmiotowym dochodzeniu. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna w kraju pochodzenia powinna odzwierciedlać niezniekształconą cenę surowców w reprezentatywnym kraju. Ponadto orzeczenie Organu Apelacyjnego w sporze DS473 potwierdziło, że istnieją okoliczności, w których wartość normalną w kraju pochodzenia można skonstruować, biorąc pod uwagę informacje pochodzące z reprezentatywnego państwa trzeciego.
- (58) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w danym sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem. Na podstawie tej analizy, którą omówiono w sekcjach 3.2.1.2–3.2.1.9, argument dotyczący braku wykazania w jaki sposób interwencja rządowa wpływa na ceny w sektorze mandarynek w puszcze, został odrzucony.

3.2.1.2. Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w ChRL

- (59) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „socjalistycznej gospodarki rynkowej”. Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i określa zarządzanie gospodarką ChRL. Podstawową zasadą jest „socjalistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność całych osób i zbiorowa własność osób pracujących”. Gospodarka państwowa jest „wiodącą siłą gospodarki narodowej”, a państwo posiada mandat „do zapewnienia konsolidacji i wzrostu”⁽¹⁸⁾. W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko pozwala na znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Pojęcie nadrzędności własności publicznej wobec własności prywatnej przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych. Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 6–7.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10.

- (60) Ponadto zgodnie z prawem chińskim socjalistyczna gospodarka rynkowa jest rozwijana pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh”). Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym), tworząc podstawową strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa. W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji. Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „System socjalistyczny jest systemem podstawowym Chińskiej Republiki Ludowej” wprowadzono nowe drugie zdanie w brzmieniu: „[p]odstawową cechą chińskiego socjalizmu jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin”⁽²⁰⁾. Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad systemem gospodarczym ChRL. To przywództwo rządowe i ta kontrola rządowa nierozdzielnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem mechanizmów rynkowych.
- (61) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh⁽²¹⁾. Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.
- (62) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji. Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji, podczas gdy w poprzednich cyklach planowania było to stałym elementem. Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.). Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie władze chińskie na wszystkich szczeblach sprawowania rządów stosują się do systemu planów i odpowiednio wykorzystują przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w planach (zob. również sekcja 3.2.1.5 poniżej)⁽²²⁾.
- (63) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy ChRL jest zdominowany przez banki komercyjne będące własnością państwa. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą raczej dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu (zob. również sekcja 3.2.1.8 poniżej)⁽²³⁾. To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego, które nie stanowią części sektora bankowego, nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh⁽²⁴⁾.
- (64) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówienia publiczne są udzielane w celu ułatwienia osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co daje organom decyzyjnym szeroki margines swobody⁽²⁵⁾. Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Kontrola inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego⁽²⁶⁾.

⁽²⁰⁾ Dostępne pod adresem http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (ostatni dostęp w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽²¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 20–21.

⁽²²⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41, 73–74.

⁽²³⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120–121.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 122–135.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 7, s. 167–168.

⁽²⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 8, s. 169–170, 200–201.

- (65) Podsumowując, chiński model gospodarczy opiera się na pewnych podstawowych zasadach, które zapewniają liczne interwencje rządowe i sprzyjają takim interwencjom. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania mechanizmów rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽²⁷⁾.
- (66) W uwagach na temat ostatecznego ujawnienia CCC zauważyła, że Komisja uznaje socjalistyczną gospodarkę rynkową, w ramach której gospodarka państwowa przyjmuje w Chinach dominującą pozycję, oraz KPCh, która wzmacnia tę pozycję, za powód do stosowania innej metodyki określania wartości normalnej. W tym zakresie CCC skrytykowała Komisję za formułowanie zarzutu, iż rozwój kraju osiągnany jest przez „zakłócanie rynku”. W opinii CCC każda partia polityczna na świecie miałaby na względzie gospodarkę swojego kraju i starałaby się podnieść w nim poziom życia. CCC uznała zatem podejście Komisji za ukierunkowane polityczne i w znacznym stopniu nieobiektywne.
- (67) Komisja odrzuciła argument dotyczący jej nieobiektywności. Jak już stwierdzono w motywie 48, analiza na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego skupia się wyłącznie na znaczących zakłóceniach, czyli na tych zakłóceniach, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Komisja oparła się zatem na okolicznościach faktycznych w kraju wywozu.
- 3.2.1.3. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,
- (68) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki ChRL.
- (69) Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe. Władze państwowe (a pod wieloma względami również KPCh) nie tylko aktywnie opracowują ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i nadzorują ich wdrażanie, ale również roszczą sobie prawa do brania udziału w procesie podejmowania decyzji operacyjnych przez przedsiębiorstwa państwowe. Odbywa się to zazwyczaj poprzez rotację kadr między organami rządowymi a przedsiębiorstwami państwowymi, poprzez powoływanie członków Partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i poprzez tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach (zob. również sekcja 3.2.1.4), a także poprzez kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych ⁽²⁸⁾. W zamian przedsiębiorstwa państwowe mają szczególny status w chińskiej gospodarce, co wiąże się z szeregiem korzyści ekonomicznych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich czynników produkcji, w tym finansowania ⁽²⁹⁾.
- (70) W sektorze owoców w puszcze działalność prowadzi wielu drobnych producentów, przy czym sektor ten charakteryzuje się ogólnie dużą liczbą MŚP. Z tego powodu określenie proporcji przedsiębiorstw państwowych do przedsiębiorstw prywatnych okazało się niemożliwe. Ze względu na brak informacji prowadzących do przeciwnych wniosków Komisja uznała, że państwo jest również w znacznej mierze obecne w tym sektorze. W każdym razie niezależnie od kwestii własnościowych, wszyscy producenci są zobowiązani do przestrzegania wytycznych politycznych wydawanych przez państwo chińskie, jak opisano bardziej szczegółowo w sekcji 3.2.1.5.

3.2.1.4. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,

- (71) Poza sprawowaniem kontroli nad gospodarką z racji bycia właścicielem przedsiębiorstw państwowych i korzystania z innych narzędzi rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności ⁽³⁰⁾, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdym przedsiębiorstwie należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co

⁽²⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 15–16, sprawozdanie – rozdział 4, s. 50, s. 84, sprawozdanie – rozdział 5, s. 108–109.

⁽²⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 22–24 i rozdział 5, s. 97–108.

⁽²⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 104–109.

⁽³⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 100–101.

najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh⁽³¹⁾), a przedsiębiorstwo zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii⁽³²⁾. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono⁽³³⁾. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów mandarynek w puszcze i dostawców materiałów do ich produkcji.

- (72) Nawet jeżeli ze względu na rozdrobnienie sektora mandarynek w puszcze dostępne są bardzo ograniczone informacje dotyczące obecności przedstawicieli państwa w tym sektorze, w toku dochodzenia ustalono, że stal odpowiada za około 21 % kosztów produkcji, a zatem stanowi, oprócz owoców cytrusowych (które odpowiadają za około 25–30 % kosztów produkcji), najważniejszy surowiec do produkcji mandarynek w puszcze. Sektor stalowy charakteryzuje się jednak istotną dominacją państwa⁽³⁴⁾. Wielu spośród największych producentów stali działających w sektorze stalowym jest przedsiębiorstwami państwowymi. Niektórzy z tych producentów zostali bezpośrednio wymienieni w „Planie na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”⁽³⁵⁾ jako przykłady osiągnięć okresu realizacji 12. planu pięcioletniego (np. Baosteel, Anshan Iron and Steel, Wuhan Iron and Steel itp.). W związku ze znaczeniem stali jako surowca wykorzystywanego do produkcji puszek producenci mandarynek w puszcze są beneficjentami wszelkich zakłóceń cen spowodowanych ingerencją państwa w funkcjonowanie sektora stalowego.
- (73) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCC polemizowała z podejściem Komisji. W jej opinii Komisja przyznała, że obecność przedstawicieli państwa w przemyśle owoców cytrusowych jest raczej ograniczona, lecz następnie odeszła od tej kwestii, mówiąc o surowcu pochodzącym z sektora stalowego, a nie o obecności przedstawicieli państwa w samym sektorze owoców cytrusowych.
- (74) Komisja odrzuciła tę uwagę. Jak przypomniano poniżej w motywach 96 i 97, omawiane cechy systemu chińskiego powodujące znaczące zakłócenia obowiązują w całym kraju i we wszystkich sektorach i obejmują czynniki produkcji wykorzystywane do produkcji mandarynek w puszcze. Biorąc pod uwagę znaczenie stali jako surowca oraz fakt, że wszystkie surowce, z wyjątkiem części cukru, są kupowane w ChRL, koszty mandarynek w puszcze są wyraźnie narażone na takie systemowe zakłócenia, w tym wynikające ze znaczącej dominacji państwa w sektorze stalowym.
- (75) Obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych (zob. również sekcja 3.2.1.8 poniżej), a także w obszarze dostaw dodatkowych surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowy zakłócający wpływ na rynek⁽³⁶⁾.
- (76) W związku z tym obecność i interwencje przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach – uwzględniając przedsiębiorstwa państwowe – prowadzących działalność w innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) zapewnia rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.

3.2.1.5. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych,

- (77) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przesuwane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽³⁷⁾.

⁽³¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 26.

⁽³²⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 31–32.

⁽³³⁾ Dostępne na stronie: <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (ostatni dostęp w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽³⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 358.

⁽³⁵⁾ Pełny tekst planu jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnej: <http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5353943/content.html> (ostatni dostęp w dniu 8 czerwca 2020 r.).

⁽³⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 14.1–14.3.

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42, 83.

- (78) Jak wspomniano już w motywie 72 powyżej, stal stanowi ważny materiał do produkcji w szczególności w sektorze mandarynek w puszcze. Choć sektor mandarynek w puszcze jest niewielką gałęzią gospodarki, która jako taka nie jest objęta żadnymi z głównych planów rządu ChRL, producenci mandarynek w puszcze są beneficjentami zakłóceń cen surowców, które wykorzystują, głównie stali i żelaza.
- (79) Rząd ChRL uznaje przemysł stalowy za jedną z kluczowych gałęzi gospodarki ⁽³⁸⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących sektora stalowego wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym takich jak „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020”. We wspomnianym planie stwierdzono, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem” ⁽³⁹⁾. Główne zadania i cele przedstawione w tym planie obejmują wszystkie aspekty związane z rozwojem tej gałęzi przemysłu ⁽⁴⁰⁾. W „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)” ⁽⁴¹⁾ („katalog”) przemysł stalowy i żelazny wymieniono wśród promowanych gałęzi przemysłu. Istotność katalogu została potwierdzona w toku niedawnego dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z ChRL ⁽⁴²⁾.
- (80) Ponadto rząd ChRL kieruje rozwojem tego sektora zgodnie z szerokim spektrum narzędzi polityki i wytycznych dotyczących m.in.: struktury i restrukturyzacji rynku, surowców, inwestycji, eliminowania mocy produkcyjnych, zakresu produktów, przenoszenia produkcji, udoskonalania itp. Korzystając z tych i innych środków, rząd ChRL kieruje praktycznie wszystkimi aspektami związanymi z rozwojem i funkcjonowaniem sektora stalowego i kontroluje praktycznie wszystkie te aspekty ⁽⁴³⁾.
- (81) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym sektora produkcji stali i żelaza jako głównych surowców wykorzystywanych do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Środki te zaburzają prawidłowe funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (82) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCC stwierdziła, że argumentacja Komisji brzmiała tak, jakby w Chinach przydzielano zasoby, nie kierując się żadnymi mechanizmami rynkowymi, a tym samym utrudniając ogólny rozwój gospodarczy kraju, co nie jest prawdą. CCC wskazała ponadto, że wszystkie unijne podmioty gospodarcze będące własnością publiczną bądź prywatną również działają zgodnie z planami UE lub politykami opracowanymi przez państwa członkowskie.
- (83) Komisja powtórzyła w związku z tym, że kwestie takie jak ogólny rozwój gospodarczy czy poprawa poziomu życia nie podlegają analizie w oparciu o art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Zamiast tego, jak stwierdzono w motywie 48, w analizie skoncentrowano się tylko na kwestiach, w jakim stopniu podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Jeżeli chodzi o odniesienie CCC do działań unijnych podmiotów gospodarczych, Komisja przypomniała, jak stwierdzono już w motywie 55, że przy analizie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego uwzględnia się potencjalny wpływ co najmniej jednego z elementów wymienionych w tym przepisie na ceny i koszty w kraju wywozu. W tym kontekście nie uwzględniono działań podmiotów gospodarczych na innych rynkach.

⁽³⁸⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 14, s. 346 i nast.

⁽³⁹⁾ Wprowadzenie do planu na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego.

⁽⁴⁰⁾ Sprawozdanie, rozdział 14, s. 347.

⁽⁴¹⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.

⁽⁴²⁾ Zob. motyw 56 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17).

⁽⁴³⁾ Sprawozdanie – rozdział 14, s. 375–376.

3.2.1.6. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,

- (84) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż ChRL – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów. Liczba upadłości utrzymuje się na zaskakująco niskim poziomie, biorąc pod uwagę wielkość chińskiej gospodarki; jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy może być fakt, że przepisy regulujące przebieg postępowań upadłościowych cechują się szeregiem braków, co skutecznie zniechęca zainteresowane podmioty do występowania o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal pełnią istotną i aktywną rolę w toku postępowań upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat ⁽⁴⁴⁾.
- (85) Ponadto, jeżeli chodzi o prawo własności do gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów, w systemie praw własności ChRL można zaobserwować szczególnie rażące braki ⁽⁴⁵⁾. Wszystkie grunty są własnością państwa chińskiego (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa). Podejmowanie decyzji w kwestii przydziału gruntów stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie naruszane: w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych ⁽⁴⁶⁾. Ponadto organy państwa niejednokrotnie dążą do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, dlatego też podejmowane przez nie decyzje w kwestii przydziału gruntów są często podporządkowane realizacji określonych planów gospodarczych ⁽⁴⁷⁾.
- (86) Producenci mandarynek w puszcze – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także ogólnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia, a CCC i grupa Yiguan stwierdziły tylko, że przydział ziemi nie jest jednoznaczny z ograniczeniem czy zakazem użytkowania gruntów do celów handlowych oraz że wszystkie kraje chronią rolników w związku z tym, że rolnictwo stanowi kluczowy element działalności gospodarczej każdego kraju, ściśle związany ze stabilnością społeczną i bezpieczeństwem. W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób, co prowadzi do zakłóceń wynikających z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL. Wydaje się, że ustalenia te, oparte na dostępnych dowodach oraz przy braku informacji prowadzących do przeciwnych wniosków, odnoszą się również w pełni do sektora mandarynek w puszcze.
- (87) Po ostatecznym ujawnieniu CCC i grupa Yiguan przedstawiły opinię, że ponieważ Komisja nie mogła znaleźć dowodów na poparcie swoich wniosków dotyczących zakłóceń na rynku ze względu na brak elementów faktycznych w przemyśle owoców cytrusowych, odniosła się zamiast tego do kwestii ogólnej struktury gospodarczej Chin charakteryzującej się „gospodarką socjalistyczną”, kwestii systemu administracyjnego rządu ChRL oraz roli KPCh. CCC odnotowała w swoich uwagach, że takie elementy, jak brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego, nie występują w sektorze owoców cytrusowych.
- (88) Argumenty CCC nie zostały jednak przyjęte. Komisja przypomniała, że chińskie przepisy dotyczące upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego mają powszechne zastosowanie ⁽⁴⁸⁾, w tym w odniesieniu do sektora mandarynek w puszcze. Nie ma dokładnych i odpowiednich dowodów pozwalających ustalić z całą pewnością, że zakłócenia wynikające z braku, dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego nie wywierają wpływu na sektor owoców cytrusowych.
- (89) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w sektorze mandarynek w puszcze dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego, również w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

⁽⁴⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 138–149.

⁽⁴⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 216.

⁽⁴⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 213–215.

⁽⁴⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 209–211.

⁽⁴⁸⁾ Zob. również sprawozdanie – rozdział 2, s. 9–10.

3.2.1.7. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń;

- (90) W ChRL nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. ChRL nie ratyfikowała szeregu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”), w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych⁽⁴⁹⁾. Zgodnie z chińskim prawem krajowym w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne⁽⁵⁰⁾. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej. W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru⁽⁵¹⁾. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w ChRL są zniekształcone.
- (91) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor mandarynek w puszcze nie podlegałyby opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. Wręcz przeciwnie, CCC i grupa Yiguan utrzymywały, że znaczna część siły roboczej przedsiębiorstw działających w sektorze owoców cytrusowych zazwyczaj składa się z pracowników tymczasowych lub sezonowych pracujących normalnie na obszarach wiejskich, którzy nie są zatrudniani na podstawie umowy o pracę z tymi przedsiębiorstwami i których wynagrodzenie jest w całości uzależnione od ilości wyprodukowanych lub przetworzonych produktów. CCC i grupa Yiguan nie przekazały żadnych informacji, które byłyby sprzeczne z ustaleniami przedstawionymi w motywie 90. Zamiast tego stwierdziły one po prostu, że szybkie tempo procesu urbanizacji w Chinach jest bezsporne oraz że przemieszczanie się milionów ludzi w wielu miastach dowodzi istnienia zjawiska mobilności ludzi w Chinach. Jak odnotowano jednak w motywie 90, to nie sama fizyczna mobilność pracowników, lecz raczej skutki systemu rejestracji gospodarstw domowych powodują zakłócenia wynagrodzeń ze względu na mniej korzystną sytuację pewnych kategorii pracowników. CCC i Yiguan odniosły się ponadto do pierwotnego dochodzenia, lecz nie wskazały żadnego konkretnego ustalenia w tym dochodzeniu, które podważyłoby istnienie znaczących zakłóceń, o których mowa w art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego. Komisja zauważyła w związku z tym, że w pierwotnym dochodzeniu nie poparto stanowiska CCC i grupy Yiguan, a raczej wskazano na szereg nieprawidłowości dotyczących sposobu zawarcia umowy o pracę oraz wynagrodzenia pracowników.
- (92) Po ostatecznym ujawnieniu CCC powtórzyła swoje argumenty dotyczące dwóch grup pracowników w przemyśle przetwórstwa owocowego, mianowicie pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i pracowników sezonowych. W związku z tym CCC nalegała, że korzystanie z pracowników sezonowych z północnej części ChRL przez przedsiębiorstwa przetwarzające owoce dowodzi zarówno swobody zatrudniania pracowników, jak również swobody wyboru bycia zatrudnionym. CCC uznała zatem ocenę Komisji dotyczącą zniekształceń związanych z wynagrodzeniami za niezgodną z faktami.
- (93) Komisja nie twierdziła jednak, że samo istnienie różnych kategorii pracowników, takich jak pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy, czy pracownicy sezonowi, prowadziłyby do znaczących zakłóceń. Do nieprawidłowości i zniekształcenia wynagrodzeń opisanych powyżej w motywie 90 prowadzi raczej szczególne cechy systemu prawa pracy w połączeniu z systemem rejestracji gospodarstw domowych i brakiem zbiorowych organizacji pracy reprezentujących interesy pracowników. Nie można było zatem przyjąć argumentów CCC.
- (94) W sektorze mandarynek w puszcze występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL).

3.2.1.8. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa”.

- (95) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL podlega różnym zakłóceniom.

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 332–337.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 336.

⁽⁵¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 337–341.

- (96) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa⁽⁵²⁾, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych, banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadre zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh)⁽⁵³⁾, a także, podobnie jak niefinansowe przedsiębiorstwa państwowe, banki regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd. W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności kredytowej stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa⁽⁵⁴⁾. Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁵⁵⁾.
- (97) Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędną rolę w stosowaniu różnych instrumentów prawnych.
- (98) Ponadto ratingi obligacji i kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że na ocenę ryzyka wpływ ma strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz moc każdej domniemanej gwarancji rządowej. Z szacunków zdecydowanie wynika, że chińskie ratingi kredytowe systematycznie odpowiadają niższemu ratingom międzynarodowym⁽⁵⁶⁾.
- (99) Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁵⁷⁾. Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanym przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.
- (100) Po drugie, koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym niedawny wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.
- (101) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania mechanizmów rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. W istocie odsetek kredytów udzielanych na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowi 45 % wszystkich kredytów, a wykorzystanie kredytów celowych wydaje się większe, skoro odsetek ten znacznie wzrósł od 2015 r. pomimo pogarszających się warunków ekonomicznych. Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.
- (102) Ogólny wzrost akcji kredytowej w ChRL wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w nieznieskształconym otoczeniu rynkowym. W wyniku tego w ostatnich latach szybko wzrosła liczba kredytów zagrożonych. W obliczu rosnącego ryzyka zadłużenia rząd ChRL zdecydował się uniknąć niewykonania zobowiązań. W związku z tym kwestie dotyczące wierzytelności nieściągalnych rozwiązano poprzez refinansowanie długu, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa zombie, lub poprzez przeniesienie prawa własności do długu (np. poprzez połączenia lub zamianę długu na udziały w kapitale własnym) bez konieczności usunięcia ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.
- (103) Zasadniczo, pomimo ostatnich kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w ChRL występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych.

⁽⁵²⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 114–117.

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 119.

⁽⁵⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120.

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

⁽⁵⁶⁾ Zob. dokument roboczy MFW „Resolving China's Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego, Serkana Arslanalpa, Johna Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joonga Shika Kanga, W. Raphaela Lama, T. Daniela Law, Wei Liao, Nadię Rendak, Philippe'a Wingendera, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁵⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

- (104) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor mandarynek w puszcze byłby wyłączony z opisanej powyżej interwencji rządowej w system finansowy. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.
- (105) W uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCC przekazała, że Komisja po stwierdzeniu, że własność państwowa instytucji finansowych w Chinach oraz obecność KPCh zakłócają finansowanie i stopę procentową, wyciąga pochopnie wnioski, że w rolnictwie i jego sektorze przetwórstwa występuje zakłócenie. CCC odnotowała, że Komisja nie wyjaśniła, czy sektor owoców cytrusowych ma problemy z dostępem do finansowania, a następnie CCC wyraziła pogląd, że celem i motywacją, jakie leżą u podstaw dokonania przez Unię zmiany instrumentu ochrony handlu, jest stworzenie nowych przepisów niezawartych w Porozumieniu antydumpingowym WTO.
- (106) W odpowiedzi na te uwagi Komisja wskazała, że przeprowadzona przez nią analiza dotycząca zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste oparta jest na obiektywnych dowodach, które zostały włączone do akt i w odniesieniu do których dano CCC możliwość wniesienia uwag. Na podstawie całego dostępnego materiału dowodowego Komisja nie miała dokładnych i odpowiednich dowodów na to, że dostęp do finansowania nie byłby zakłócony. Jeżeli chodzi o uwagi CCC dotyczące zgodności art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego z WTO, zostały one już uwzględnione w motywach 54 i 57 powyżej.

3.2.1.9. Systemowy charakter opisanych zakłóceń

- (107) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej w sekcjach 3.2.1.1–3.2.1.5 oraz w części A sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych w sekcjach 3.2.1.6–3.2.1.8 powyżej i w części B sprawozdania.
- (108) Komisja przypomina, że do produkcji mandarynek w puszcze niezbędny jest szeroki zakres materiałów do produkcji. Zgodnie z dowodami dostępnymi w aktach sprawy współpracujący producent eksportujący pozyskiwał wszystkie swoje materiały do produkcji poza pewną ilością cukru w ChRL. W przypadku gdy producenci mandarynek w puszcze kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (109) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej mandarynek w puszcze nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w ChRL, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji materiałów do produkcji i tak dalej. W obecnym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

3.2.1.10. Wniosek

- (110) Analiza przedstawiona w sekcjach 3.2.1.2–3.2.1.9, która obejmuje badanie wszystkich dostępnych dowodów odnoszących się do interwencji ChRL w jej gospodarce, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w sektorze mandarynek w puszcze (w tym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem), wykazała, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania mechanizmów rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.
- (111) W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.2.2. Reprezentatywny kraj

- (112) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów:
- Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu ChRL w tym celu Komisja wykorzystwała państwa o dochodzie narodowym brutto podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego;
 - produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym państwie;
 - dostępność odpowiednich danych publicznych w tym państwie;
 - W przypadku gdy istniało kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo zostało przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.
- (113) Jak wyjaśniono w motywach 43–45, Komisja udostępniła zainteresowanym stronom dwie noty w odniesieniu do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej. W drugiej nodzie dotyczącej czynników produkcji Komisja stwierdziła, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących wyboru reprezentatywnego kraju.

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (114) W pierwszej nodzie dotyczącej czynników produkcji Komisja stwierdziła, że do celów obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, natomiast do celów ustalenia niezniekształconych kosztów pracy, energii i odpadów wykorzystane źródło zależałoby od wybranego reprezentatywnego kraju.
- (115) Ponadto w oparciu o decyzję o wykorzystaniu Turcji jako reprezentatywnego kraju, jak stwierdzono w drugiej nodzie dotyczącej czynników produkcji, Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza skorzystać z GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji oraz wykorzysta Turecki Instytut Statystyczny w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy i kosztów energii.

3.2.4. Niezniekształcone koszty i wartości odniesienia

3.2.4.1. Dane stosowane do konstruowania wartości normalnej

- (116) W pierwszej i drugiej nodzie dotyczącej czynników produkcji Komisja oznajmiła, że na potrzeby obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zamierza wykorzystać dane z takich źródeł, jak:
- baza danych Global Trade Atlas („GTA”) ⁽⁵⁸⁾ w odniesieniu do surowców;
 - Turecki Instytut Statystyczny („Turkstat”) ⁽⁵⁹⁾ w odniesieniu do pracy i energii elektrycznej;
 - Orbis ⁽⁶⁰⁾ dla danych finansowych tureckiego przedsiębiorstwa w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (117) W poniższej tabeli podsumowano czynniki produkcji wykorzystane do obliczeń wraz z odpowiadającymi im kodami HS i wartościami jednostkowymi pochodzącymi z GTA lub tureckich baz danych, uwzględniając należności celne przywozowe i koszt transportu.

⁽⁵⁸⁾ <https://connect.ihs.com/gta/standardreports>

⁽⁵⁹⁾ Turecki Instytut Statystyczny, <http://turkstat.gov.tr>.

⁽⁶⁰⁾ <https://orbis4.bvdinfo.com/version-201866/orbis/Companies>

Tabela 1

Czynnik produkcji	Tureckie kody towarów	Wartość nieznieształcona
Surowce		
Owoce cytrusowe, świeże lub suszone, mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami)	0805 21 10 00	5,66 CNY/kg
Cukier trzcinowy lub buraczany oraz chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej, z wyłączeniem zawierającego dodatki substancji aromatyzujących lub barwiących, cukier biały	1701 99 10 00	6,15 CNY/kg
Kartony, pudła i pudełka, z papieru falistego lub tektury falistej, wykorzystywane w biurach, sklepach itp.	4819 10 00 00	11,69 CNY/kg
Wszelkiego rodzaju etykiety z papieru lub tektury, zadrukowane, samoprzylepne	4821 10 10 00	118,30 CNY/kg
Pozostały papier, tektura, wata celulozowa i wstęgi z włókien celulozowych, pocięte do wymiaru lub kształtu; pozostałe artykuły z masy papierniczej, papieru, tektury, waty celulozowej lub wstęg włókien celulozowych	4823 90 40 90	38,95 CNY/kg
Puszki, które mają być zamykane przez lutowanie lub obciskanie, w rodzaju stosowanych do konserwowania żywności, z żeliwa lub stali, o pojemności nieprzekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	7310 21 11 00	28,26 CNY/kg
Praca		
Koszty pracy w przemyśle wytwórczym	[Nie dotyczy]	37,70 CNY/godzinę
Energia		
Energia elektryczna	[Nie dotyczy]	0,52 CNY/kWh

3.2.4.2. Surowce i złom

- (118) W odniesieniu do wszystkich surowców, dla których nie przedstawiono żadnych informacji pochodzących z rynku reprezentatywnego kraju, Komisja oparła się na cenach importowych. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL. Podobnie wykluczono również dane dotyczące przywozu w odniesieniu do przywozów w reprezentatywnym kraju z krajów niebędących członkami WTO wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽⁶¹⁾. Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej oraz w każdym razie takie dane dotyczące przywozu były znikome. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ uznała w sekcji 3.2.1.10, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Komisja ustaliła, że przywóz z innych państw trzecich pozostawał reprezentatywny, a jego wielkość odpowiadała od 70 % do 100 % łącznej wielkości przywozu do Turcji.

⁽⁶¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33) oraz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/749 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 w odniesieniu do usunięcia Kazachstanu z wykazu państw znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia (Dz.U. L 113 z 29.4.2017, s. 11).

- (119) Komisja dążyła do ustalenia niezniekształconej ceny surowców wykorzystywanych do produkcji mandarynek w puszcze dostarczanych do zakładu producenta eksportującego zgodnie z wymogiem zawartym w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Aby tego dokonać, zastosowała należności celne przywozowe reprezentatywnego kraju w odniesieniu do każdego właściwego kraju pochodzenia oraz dodała krajowe koszty transportu do ceny importowej. Koszty transportu krajowego w odniesieniu do wszystkich surowców oszacowano na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących, przy czym ze względów związanych z poufnością nie zawarto ich w wykazie wartości odniesienia wspomnianych w tabeli 1.

3.2.4.3. Praca

- (120) Komisja pozyskała dane statystyczne na temat kosztów pracy od Tureckiego Instytutu Statystycznego, który publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w poszczególnych sektorach tureckiej gospodarki. Komisja wykorzystwała zgłoszone informacje na temat wynagrodzeń w tureckim przemyśle wytwórczym za 2016 r. (najnowsze dostępne) dla działalności gospodarczej C.10 (Produkcja artykułów spożywczych) zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2 w Turcji, aby ustalić niezniekształcone koszty pracy ⁽⁶²⁾ zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2 ⁽⁶³⁾. Na podstawie tych informacji nie można było dokonać rozróżnienia między pracownikami fizycznymi a pracownikami umysłowymi. Podobnie jak miało to miejsce w przypadku wcześniejszych dochodzeń, średnia miesięczna wartość z 2016 r. zostanie należycie dostosowana z tytułu inflacji przy użyciu krajowego wskaźnika cen producenta ⁽⁶⁴⁾ publikowanego przez Turecki Instytut Statystyczny.

3.2.4.4. Energia elektryczna

- (121) W celu ustalenia wartości odniesienia dla energii elektrycznej Komisja wykorzystwała dane na temat taryf opłat za energię elektryczną publikowane przez Turecki Instytut Statystyczny ⁽⁶⁵⁾. Komisja wykorzystwała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej w odpowiednim zakresie zużycia.

3.2.4.5. Materiały zużywalne/nieznaczne ilości

- (122) Z uwagi na dużą liczbę czynników produkcji i znikomy łączny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji (np. kwas cytrynowy, ciekłe alkalia, kwas chlorowodorowy, mleczan wapnia, różnego rodzaju opakowania) stanowiący łącznie mniej niż 2 % całkowitych kosztów produkcji, a także z uwagi na fakt, że istnienie dumpingu stwierdzono już na podstawie pozostałych głównych czynników produkcji, Komisja obliczyła wartość normalną na podstawie następujących czynników: satsuma, cukier, puszki blaszane, pokrywki, karton, papierowe tacki i papierowe etykiety. Pozostałe czynniki produkcji zgrupowano w ramach kategorii materiałów zużywalnych.
- (123) Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców współpracującego producenta eksportującego i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone ceny.

3.2.4.6. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

- (124) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconego kosztu produkcji.
- (125) W przypadku kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystwała publicznie dostępne dane finansowe tureckiego producenta ⁽⁶⁶⁾ za okres styczeń – grudzień 2019 r. przedstawione w drugiej nocie dotyczącej czynników produkcji.
- (126) W rezultacie następujące pozycje zostały dodane do niezniekształconych kosztów produkcji:
- koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w wysokości 10,40 % wyrażone w kosztach sprzedanych towarów zastosowanych w odniesieniu do sumy kosztów produkcji;
 - Zysk w wysokości 18,30 % wyrażony w kosztach sprzedanych towarów zastosowanych w odniesieniu do kosztów produkcji.

⁽⁶²⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2090, ostatni dostęp w dniu 24 marca 2020 r.

⁽⁶³⁾ Jest to statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej stosowana przez Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2>, ostatni dostęp w dniu 24 marca 2020 r.

⁽⁶⁴⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2104, ostatni dostęp w dniu 24 marca 2020 r.

⁽⁶⁵⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> => Press Releases (Publikacje prasowe) => w rozwijanym polu Select (Wybierz) wybrać pozycję Electricity and Natural Gas Prices (Ceny energii elektrycznej i gazu ziemnego), ostatni dostęp w dniu 24 marca 2020 r.

⁽⁶⁶⁾ FRİĞO-PAK GIDA MADDELERİ SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

3.2.4.7. Obliczanie wartości normalnej

- (127) Komisja obliczyła konstruowaną wartość normalną w opisanych poniżej etapach.
- (128) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji mandarynek w puszcze. Zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji współpracującej grupy producentów eksportujących.
- (129) Po drugie, Komisja dodała do niezniekształconych kosztów wytwarzania mandarynek w puszcze pośrednie koszty produkcji określone powyżej, aby otrzymać wartość niezniekształconych kosztów produkcji.
- (130) Ponadto do ustalonych niezniekształconych kosztów produkcji Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, jak wyjaśniono w motywie 126.
- (131) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3. Cena eksportowa w odniesieniu do współpracującej grupy producentów eksportujących

- (132) W okresie objętym dochodzeniem przeglądem współpracująca grupa producentów eksportujących dokonywała wywozu produktu objętego przeglądem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. Cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za produkt objęty przeglądem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Porównanie i margines dumpingu

- (133) Komisja porównała wartość normalną skonstruowaną zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego z ceną eksportową obliczoną na podstawie ceny ex-works.
- (134) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów transportu lądowego, kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych w zakresie od 2 % do 8 %, kosztów kredytu w zakresie od 0,1 % do 3 %, prowizji w zakresie od 0,1 % do 3 % i opłat bankowych w zakresie od 0,1 % do 3 %.
- (135) W uzasadnionych przypadkach Komisja dostosowała konstruowaną wartość normalną o odsetek VAT z tytułu sprzedaży eksportowej, który nie został zwrócony.
- (136) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (137) Na tej podstawie ustalono, że średni ważony margines dumpingu wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wynosił 184 % w przypadku grupy Yiguan.

3.5. Dumping dokonywany przez niewspółpracujących producentów eksportujących

- (138) Komisja obliczyła również średni margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących. Komisja oparła się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (139) W pierwszej kolejności, aby ustalić wartość normalną, Komisja wykorzystwała średnią wartość normalną współpracującej grupy producentów eksportujących. Następnie, aby ustalić cenę eksportową, Komisja wykorzystwała bazę danych utworzoną na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6 po odliczeniu wywozu dokonanego przez współpracującą grupę producentów eksportujących. Do celów porównania Komisja dostosowała cenę eksportową do poziomu ex-works, wykorzystując średnie zweryfikowane odliczenia, w tym koszty transportu, współpracującej grupy producentów eksportujących.
- (140) Na tej podstawie ustalono, że średni ważony margines dumpingu wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wynosił 206 %.
- (141) W związku z tym nie ulega wątpliwości, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądem dumping nadal miał miejsce.

3.6. Wniosek dotyczący kontynuacji dumpingu

- (142) Komisja stwierdziła zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym dumping nadal miał miejsce.

3.7. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu z ChRL

- (143) Oprócz ustalenia istnienia kontynuacji dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W ramach swojej analizy Komisja zbadała chińskie moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, zachowanie chińskich eksporterów na innych rynkach, sytuację na rynku krajowym w ChRL i atrakcyjność rynku unijnego.
- (144) Jak wspomniano powyżej, zgłosiło się zaledwie pięciu chińskich producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących, którzy wypełnili załącznik I do zawiadomienia o wszczęciu. Komisja dysponowała zatem ograniczonymi informacjami na temat produkcji i wolnych mocy produkcyjnych przekazanych przez chińskich producentów eksportujących.
- (145) Z tego powodu większość przedstawionych poniżej ustaleń, które dotyczą kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, należało oprzeć na innych źródłach, takich jak bazy danych Eurostatu i GTA oraz informacje przedłożone przez CCC i przemysł Unii we wniosku o dokonanie przeglądu. Analiza tych informacji wykazała, co następuje.

3.7.1. Produkcja i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (146) Chiny są zdecydowanie największym producentem mandarynek w puszcze na świecie – szacuje się, że wielkość produkcji w tym państwie oscyluje w granicach 540 000–700 000 ton ⁽⁶⁷⁾.
- (147) Jeżeli chodzi o całkowite chińskie moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, Komisja nie otrzymała od ChRL ogólnych informacji na ten temat. Dlatego też Komisja oparła swoje ustalenia na informacjach przekazanych przez pięciu producentów/pięć grup producentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym kontroli wyrywkowej. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez pięciu producentów/pięć grup producentów chińskie wolne moce produkcyjne kształtowały się na poziomie około 40 000–60 000 ton (tj. odpowiadały w przybliżeniu 40 % mocy produkcyjnych) – już ta wartość przewyższa łączną wielkość sprzedaży przemysłu Unii.

3.7.2. Zachowanie chińskich eksporterów na rynkach państw trzecich

- (148) Chińską cenę eksportową na rynki państw trzecich ustalono w ODP na podstawie danych statystycznych GTA dotyczących wywozu ⁽⁶⁸⁾, tj. na podstawie wielkości i wartości wywozu z ChRL (na poziomie FOB). Unia jest trzecim co do wielkości rynkiem eksportowym dla chińskich producentów eksportujących. Średnia cena jednostkowa w przypadku sprzedaży do Unii wynosi 1,17 USD za kilogram. Pierwszym i drugim co do wielkości rynkiem eksportowym są, odpowiednio, USA i Japonia. W przypadku tych rynków średnia cena jednostkowa wynosi, odpowiednio, 1,19 USD i 1,15 USD za kilogram.
- (149) Zgodnie z danymi zaczerpniętymi z GTA i zgodnie z informacjami przekazanymi przez CCC wielkość wywozu do USA zmniejszyła się znacznie w latach 2018–2019 z poziomu 195 066 ton do poziomu 139 682 ton (różnica w wysokości 55 384 ton odpowiada całkowitej konsumpcji w Unii). Spadek ten można wytłumaczyć głównie nałożeniem dodatkowej taryfy celnej w wysokości 25 % na przywóz mandarynek w puszcze (w ramach większego pakietu taryf celnych nałożonych na przywóz z Chin na mocy środków przewidzianych w sekcji 301 ustawy o handlu Stanów Zjednoczonych) ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁷⁾ Z informacji przekazanych przez Chińską Izbę Handlową Importerów i Eksporterów Środków Spożywczych, Krajowych Produktów Rolniczych i Produktów Ubocznych Pochodzenia Zwierzęcego wynikało, że Chiny są największym producentem i eksporterem mandarynek w puszcze – wielkość produkcji na poziomie ok. 600 000–700 000 ton – przy czym Służba ds. Rolnictwa w Państwach Trzecich działająca w ramach Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (USDA) oszacowała poziom konsumpcji do celów związanych z przetwarzaniem w latach 2018–2019 na około 540 000 ton. W kwietniu 2020 r. w Chinach działalność prowadziło około 160 producentów mandarynek w puszcze (w 2015 r. było ich ponad 270).

⁽⁶⁸⁾ W bazie danych zamieszczono wykaz obejmujący ponad 200 miejsc przeznaczenia wywozu.

⁽⁶⁹⁾ <https://ustr.gov/issue-areas/enforcement/section-301-investigations/section-301-china/200-billion-trade-action>

3.7.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (150) Rynek unijny jest znacznie mniejszy niż wolne moce produkcyjne, którymi dysponują producenci chińscy. Ponadto z uwagi na problemy związane z wymianą handlową z USA ⁽⁷⁰⁾ producenci chińscy utracili możliwość wywiezienia około 55 000 ton produktu do USA – wywóz ten można łatwo przekierować na rynek unijny. Wielkość tego wywozu znacznie przekracza konsumpcję w Unii. Przed wprowadzeniem środków antydumpingowych Unia stanowiła dla Chin tradycyjny rynek, na który Chiny realizowały wywóz trzykrotnie przewyższający wielkość aktualnego wywozu z Chin do Unii. Średnia cena eksportowa na rynek unijny (1,17 USD/kg) jest nieznacznie wyższa w porównaniu z ceną eksportową do Japonii (1,15 USD/kg) i zdecydowanie przekracza cenę eksportową do Tajlandii (1,04 USD/kg). Należy również zwrócić uwagę na fakt, że cena eksportowa do USA (1,19 USD/kg) plasuje się na poziomie zbliżonym do ceny eksportowej do Unii.
- (151) Podsumowując, z uwagi na fakt, że Chiny dysponują ogromnymi mocami produkcyjnymi (a zatem mogą szybko zwiększyć wielkość swojej produkcji), a także biorąc pod uwagę dumping stosowany przez to państwo w przeszłości, twierdzenie, że uchylenie obowiązujących środków prawdopodobnie spowodowałoby wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych na rynek unijny, należy uznać za uzasadnione.

3.8. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (152) W związku z powyższym Komisja uznała, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuowania dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obecnie obowiązujących środków. W szczególności z poziomu wartości normalnych ustalonego dla chińskich eksporterów/producentów, poziomu cen eksportowych producenta współpracującego stosowanego na rynkach państw trzecich, atrakcyjności rynku unijnego oraz istnienia w ChRL znacznych mocy produkcyjnych wynika, że prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia obecnie obowiązujących środków jest wysokie.

3.9. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (153) Jak wspomniano w motywie 165, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Chin pozostał znaczący w porównaniu z konsumpcją w Unii. W toku dochodzenia wykazano, że przywóz z Chin nadal napływał na rynek Unii po cenach dumpingowych. Stwierdzone marginesy dumpingu potwierdza ponadto analiza cen eksportowych do innych państw trzecich – wydaje się, że ceny te są nawet niższe, jak opisano w motywie 150. W świetle elementów przeanalizowanych w sekcjach 3.7.2 i 3.7.3 Komisja stwierdziła również, iż bardzo prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków, chińscy producenci wywoziliby znaczne ilości produktu objętego postępowaniem do Unii po cenach dumpingowych. W przypadku wygaśnięcia środków istnieją zatem dowody na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu, a w każdym razie na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

4. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Uwagi ogólne

- (154) Zbiory mandarynek odbywają się jesienią i zimą, przy czym sezon zbiorów i sezon przetwórczy trwają od początku października do końca stycznia (w przypadku niektórych odmian do lutego lub marca) następnego roku. Negocjacje dotyczące większości umów kupna/sprzedaży przeprowadza się w pierwszych miesiącach każdego sezonu. W przypadku mandarynek w puszcze przyjęło się, że okresem odniesienia jest sezon (trwający od 1 października danego roku do 30 września następnego roku). Podobnie jak w przypadku pierwotnego dochodzenia Komisja przyjęła tę praktykę w trakcie dokonywanej przez siebie analizy.

4.2. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (155) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dwóch współpracujących producentów unijnych wytwarzało produkt podobny. Do końca sezonu 2017/2018 było trzech takich producentów unijnych. Trzeci producent unijny ⁽⁷¹⁾ zaprzestał produkcji z końcem sezonu 2017/2018. Dane dotyczące tego byłego producenta zostały wzięte pod uwagę przy ustalaniu wartości niektórych wskaźników makroekonomicznych zgodnie ze standardową praktyką Komisji polegającą na uwzględnianiu wszystkich znanych danych liczbowych dotyczących okresu badanego na potrzeby analizy szkody, aby w możliwie najwierniejszy sposób odzwierciedlić warunki ekonomiczne, w jakich działał przemysł Unii, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷⁰⁾ We wrześniu 2018 r. Stany Zjednoczone nałożyły dodatkowe taryfy celne w wysokości 25 % na przywóz zakonserwowanych owoców cytrusowych z ChRL w ramach większego pakietu taryf celnych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu z Chin o łącznej wartości 200 mld USD.

⁽⁷¹⁾ COFRUSA.

- (156) Łączną wielkość produkcji produktu podobnego w Unii ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanych przez dwóch współpracujących producentów unijnych, które dotyczyły okresu badanego. Dane dotyczące wielkości produkcji byłego producenta opierały się na informacjach przekazanych w skardze złożonej przez Fenaval i były brane pod uwagę do sezonu 2017/2018.
- (157) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że dwóch współpracujących producentów unijnych, których produkcja obejmuje całość produkcji unijnej, stanowi przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (158) Ponieważ przemysł Unii składa się z tylko dwóch producentów, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do danych wrażliwych dotyczących danego przedsiębiorstwa musiały zostać zindeksowane lub podane w formie przedziału dla zachowania ich poufności.
- (159) Ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkcja unijna wynosiła 18 000–24 000 ton.

4.3. Szacowana konsumpcja w Unii

- (160) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym oraz danych dotyczących przywozu pochodzących z Eurostatu. O ile produkcja produktu objętego dochodzeniem jest sezonowa, o tyle konsumpcja rozkłada się równomiernie w ciągu roku.
- (161) Na tej podstawie w okresie badanym konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	48 000–64 000	56 000–60 000	45 000–60 000	47 000–63 000
Indeks (2015/2016 = 100)	100	118	94	99

Źródło: Skarga, odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat.

- (162) W okresie badanym konsumpcja w Unii wahała się w zależności od jakości zbiorów w Unii.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (163) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Eurostatu. Jak widać w tabeli 2 powyżej, udział przywozu w rynku został określony przez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (164) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (tony)	29 392	27 604	23 527	19 152
Indeks (2015/2016 = 100)	100	94	80	65
Udział ChRL w rynku (w %)	61–46	49–37	52–39	41–30
Indeks (2015/2016 = 100)	100	80	85	66

Źródło: Eurostat.

- (165) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL zmniejszyła się o 35 %. Podobnie jak w przypadku wielkości przywozu, udział Chin w rynku wykazywał w okresie badanym tendencję spadkową i odnotował spadek o 34 %. Pomimo tej tendencji spadkowej udział w rynku produktu objętego postępowaniem pozostał znaczący.

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (166) Komisja określiła trend cenowy przywozu z Chin na podstawie danych statystycznych Eurostatu. Średnia cena towarów przywożonych do Unii z ChRL kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Średnia cena towarów przywożonych z Chin (EUR/t)	968	994	1 025	1 123
Indeks (2015/2016 = 100)	100	103	106	116

Źródło: Eurostat.

- (167) Jak wynika z powyższej tabeli, w okresie badanym ceny towarów przywożonych z Chin stale rosły – ogółem wzrost wyniósł 16 %.
- (168) W związku z tym, że wielkość przywozu jedyne go eksportera współpracującego stanowiła ok. 45–65 % (w celu zachowania poufności podaje się przedział wartości) przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu zbadano, czy podcięcie cenowe występowało również w odniesieniu do całego wywozu z Chin.
- (169) W tym celu średnie ważone ceny sprzedaży, które współpracujący producenci unijni oferowali odbiorcom niepowiązanym na rynku unijnym, były porównywane z odpowiadającymi im ważonymi średnimi cenami CIF (koszt, ubezpieczenia i fracht) towarów przywożonych z ChRL odnotowanymi przez Eurostat. Ceny CIF zostały skorygowane, by objąć koszty związane z odprawą celną, mianowicie taryfę celną oraz koszty ponoszone po przywozie. W odpowiedzi na uwagę otrzymaną od CCC po ostatecznym ujawnieniu Komisja potwierdziła, że do celów przeprowadzonej przez nią analizy podjęcia cenowego nie dodawano do średniej ważonej wartości CIF obowiązującego cła antydumpingowego.
- (170) Na tej podstawie porównanie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz produktu objętego postępowaniem powodował podcięcie cenowe przemysłu Unii o 9–11 %, gdy rozpatruje się ceny importowe bez ceł antydumpingowych. Biorąc pod uwagę cła antydumpingowe, Komisja nie stwierdziła podjęcia cenowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (171) Jeśli uwzględnić ceny importowe podane jedynie przez współpracującego eksportera z Chin, po należytej korekcie, wówczas można by ustalić margines podjęcia cenowego na poziomie 9–11 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, nie biorąc pod uwagę obowiązujących ceł antydumpingowych. Natomiast uwzględniając cła antydumpingowe, Komisja nie stwierdziła podjęcia cenowego.

4.5. Przywóz do Unii z innych państw trzecich

- (172) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich spadła znacząco wzrosła. Większość przywożonych towarów (82 % w okresie badanym) pochodziła z Turcji.

Tabela 5

Przywóz z innych państw trzecich

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Wielkość przywozu z innych państw trzecich (w tonach)	9 416	12 660	15 552	21 827
Indeks (2015/2016 = 100)	100	134	165	232
Udział w rynku (%)	20–15	23–17	35–26	46–35
Indeks (2015/2016 = 100)	100	114	175	233

Źródło: Eurostat.

- (173) Sprzedaż tureckich eksporterów i producentów na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym. Mimo tego wzrostu chińscy producenci eksportujący pozostają jednak największym dostawcą produktu objętego postępowaniem w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.6. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.6.1. Uwagi ogólne

- (174) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (175) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, wzrost, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesów dumpingu) ustalono na poziomie całego przemysłu Unii. Aby je ustalić, Komisja wykorzystwała informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych. Jak wspomniano w motywie 156, w przypadku trzeciego producenta, który zaprzestał działalności z końcem sezonu 2017/2018, Komisja uwzględniła dane przedstawione w skardze przez Fenaval.
- (176) Analizę wskaźników mikroekonomicznych (cen sprzedaży, rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotów z inwestycji, zdolności do pozyskania kapitału, zapasów, płac i kosztów produkcji) przeprowadzono na poziomie dwóch współpracujących producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (177) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych u trzech producentów unijnych prowadzących działalność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	18 000–25 000	25 000–34 000	12 000–16 000	18 000–24 000
Indeks (2015/2016 = 100)	100	137	67	97
Moce produkcyjne (w tonach)	66 000–88 000	66 000–88 000	66 000–88 000	46 000–62 000
Indeks (2015/2016 = 100)	100	100	100	71
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	28,3	38,8	19,1	38,9

Źródło: Skarga oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

- (178) W okresie badanym łączna wielkość produkcji w Unii utrzymywała się na średnim poziomie – wahania były związane z jakością zbiorów (w sezonie 2016/2017 odnotowano wyjątkowo dobre zbiory, a w kolejnym – niskie) oraz faktem, że trzeci producent unijny zaprzestał produkcji z końcem sezonu 2017/2018. W związku z tym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym tylko dwóch współpracujących producentów unijnych produkowało produkt objęty postępowaniem.
- (179) Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych utrzymywał się stale poniżej 50 % w okresie badanym. Ten stosunkowo niski poziom można wyjaśnić faktem, że głównym surowcem wykorzystywanym przez producentów mandarynek w puszcze są świeże owoce, które szybko się psują. W związku z tym moce produkcyjne muszą być dostępne w szczytowym momencie zbiorów, aby można było przetworzyć świeże owoce w stosunkowo krótkim czasie.

4.6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (180) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i jego udział w rynku unijnym u trzech producentów unijnych prowadzących działalność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Wielkość sprzedaży (w tonach)	15 000–20 000	22 000–30 000	12 000–16 000	13 000–17 000
Indeks (2015/2016 = 100)	100	146	81	86
Udział w rynku (%)	32	40	28	28

- (181) Sprzedaż przemysłu Unii kształtowała się zasadniczo podobnie do produkcji unijnej. Ogólnie rzecz biorąc, sprzedaż przemysłu Unii spadła o 14 % między sezonem 2015/2016 a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, mimo że konsumpcja utrzymywała się w tym samym okresie na stosunkowo stabilnym poziomie. Udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się ponadto o cztery punkty procentowe.

4.6.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (182) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Indeks (2015/2016 = 100)	100	120	106	118
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	60–80	60–90	30–50	50–60
Indeks (2015/2016 = 100)	100	114	64	83

Źródło: Skarga oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

- (183) W ujęciu ogólnym zatrudnienie w okresie badanym wzrosło o 18 %. Wydajność wyrażona wielkością produkcji na pracownika zmniejszyła się w okresie badanym i spadła do najniższego poziomu w sezonie 2017/2018, w którym jeden z producentów unijnych zaprzestał prowadzenia działalności. W tym zakresie Komisja zauważyła, że na wydajność tego przemysłu ma wpływ jakość i ilość dostępnych świeżych owoców, co oznacza, że w roku dobrych zbiorów wydajność wzrasta, a gdy zbiory są złe, wydajność spada. Sezon 2016/2017 był szczególnie dobry dla owoców cytrusowych, dlatego był to sezon o najwyższej wydajności.

4.6.2.4. Wzrost

- (184) W okresie badanym konsumpcja w Unii wahała się, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym spadła o 14 %, co było częściowo spowodowane zamknięciem się jednego producenta w okresie badanym. Przemysł Unii odnotował zatem utratę udziału w rynku (o 4 punkty procentowe), podobnie jak udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (o 17 punktów procentowych).

4.6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (185) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży (EUR/t) stosowane przez producentów unijnych na rynku unijnym kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9

Ceny sprzedaży na wolnym rynku w Unii

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Cena sprzedaży (EUR/t)	1 340–1 450	1 330–1 450	1 390–1 510	1 410–1 530
Indeks (2015/2016 = 100)	100	99	103	104
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 310–1 420	1 300–1 410	1 580–1 710	1 320–1 430
Indeks (2015/2016 = 100)	100	99	120	100

Źródło: Odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (186) W powyższej tabeli przedstawiono również zmiany średniej jednostkowej ceny sprzedaży na rynku unijnym w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. W okresie badanym cena sprzedaży wzrosła o 4 %, podczas gdy koszty produkcji utrzymywały się na stosunkowo stabilnym poziomie. Koszty produkcji wyjątkowo osiągnęły szczytowy poziom w sezonie 2017/2018 z powodu słabych zbiorów.
- (187) Ogólnie rzecz biorąc, przemysł Unii zdołał ograniczyć koszty produkcji i podnieść ceny sprzedaży w okresie badanym o 4 %, co zapewniło znaczną poprawę rentowności w tym okresie.

4.6.3.2. Koszty pracy

- (188) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	21 380–23 200	21 450–23 270	20 850–22 630	21 680–23 530
Indeks (2015/2016 = 100)	100	100	97	101

Źródło: Odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (189) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika utrzymywały się na stabilnym poziomie w całym okresie badanym, co w dużej mierze pozwoliło uniknąć negatywnych skutków związanych z sezonem 2017/2018.

4.6.3.3. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (190) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Rentowność sprzedaży na wolnym rynku w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	1,6–2,2	1,8–2,4	–11,7– –12,9	4,2–5,8
Indeks (2015/2016 = 100)	100	109	–583	262
Przepływy środków pieniężnych	550 000–600 000	780 000–850 000	–1 440 000– –1 320 000	1 590 000– 1 730 000

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Indeks (2015/2016 = 100)	100	141	-238	287
Inwestycje	920 000– 1 140 000	1 260 000– 1 500 000	430 000– 530 000	1 500 000– 1 840 000
Indeks (2015/2016 = 100)	100	137	47	161
Zwrot z inwestycji	100	119	-460	280

Źródło: Odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (191) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (192) Poziom rentowności znacznie się poprawił w okresie badanym. Dane liczbowe dotyczące rentowności pokazują gwałtowny spadek w sezonie 2017/2018. Jak wyjaśniono powyżej, sezon 2017/2018 przyniósł straty głównie z powodu trudnych warunków pogodowych i związanych z tym wyższych kosztów. Przemysł Unii powrócił jednak do rentowności w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i niemal osiągnął zysk docelowy na poziomie 6,8 %.
- (193) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym zmiany przepływów środków pieniężnych odpowiadały głównie zmianom rentowności przemysłu Unii w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (194) W okresie badanym przemysł Unii dokonywał inwestycji na konserwację i optymalizację posiadanych już maszyn produkcyjnych, aby ograniczyć koszty. Poziom inwestycji wzrósł zwłaszcza w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co było najprawdopodobniej spowodowane poziomem zysku oczekiwanego w tym sezonie ze względu na wczesne prognozy dobrych zbiorów. Dokonano również inwestycji mających na celu poprawę przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska.
- (195) Zwrot z inwestycji w okresie badanym był zbieżny ze zmianami wyników w zakresie rentowności.

4.6.3.4. Zapasy

- (196) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Zapasy

	2015/2016	2016/2017	2017/2018	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (tony)	2 300–2 700	3 100–3 610	1 800–2 110	4 400–5 060
Indeks (2015/2016 = 100)	100	133	78	187

Źródło: Odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (197) W ODP producenci unijni znacznie zwiększyli zapasy. Przemysł Unii zbudował znaczące zapasy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a ponadto należy zauważyć, że osiągnął w tym samym czasie wyraźny zysk. Utrzymanie pewnego stanu zapasów jest konieczne w celu pokrycia sprzedaży tuż przed rozpoczęciem produkcji z nowych zbiorów. W związku z tym nie można go uznać za oznakę występowania szkodliwej sytuacji.

4.6.3.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (198) Ustalony margines dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis* i obecny poziom środków (zob. motyw 137 powyżej). Ponadto uwzględniając wolne moce produkcyjne i ceny przywozu z ChRL (zob. motywy 147 i 167), wpływu rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii nie można uznać za nieistotny.

(199) Pierwotne środki wprowadzono w grudniu 2008 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przemysł Unii po raz pierwszy osiągnął od tego czasu zysk zbliżony do zysku docelowego wynoszącego 6,8 %, jak określono w pierwotnym dochodzeniu. Biorąc pod uwagę ogólną sytuację przemysłu unijnego oraz wciąż znaczące wielkości przywozu z ChRL w ostatnich latach, można stwierdzić, że przemysł Unii jest nadal niestabilny i podatny na zagrożenia.

4.6.4. Wniosek dotyczący istotnej szkody

(200) Sytuacja przemysłu Unii poprawiła się po wcześniejszym dumpingu wyrządzającym szkodę. Obowiązujące środki przyczyniły się do ograniczenia przywozu towarów po cenach dumpingowych i ponieważ ten powód do obaw uznaje się za wyeliminowany, przemysł Unii radzi sobie coraz lepiej. Środki pomogły również przemysłowi Unii skupić się na uczciwej konkurencji w warunkach, w których liczba międzynarodowych przedsiębiorstw wchodzących na rynek szybko rośnie. Ponadto obowiązujące cła były czynnikiem uwzględnianym w decyzjach inwestycyjnych podejmowanych w okresie badanym.

(201) Nie można jednak stwierdzić, że sytuacja przemysłu Unii jest bezpieczna. Chociaż niektóre wskaźniki szkody odnoszące się do wyników finansowych producentów unijnych – w szczególności rentowność, inwestycje i zwrot z inwestycji oraz przepływy środków pieniężnych – wskazują na bardziej stabilny obraz, nie są to osiągnięcia skonsolidowane. Inne wskaźniki szkody – w szczególności wielkość sprzedaży, udział w rynku i produkcja – praktycznie się nie zmieniły. Ogólnie rzecz biorąc, wskaźniki wyraźnie pokazują, że istnieją oznaki poprawy, ale przemysł jest nadal stosunkowo niestabilny.

(202) W związku z powyższym stwierdza się, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(203) W swoim oświadczeniu na temat ostatecznego ujawnienia CCC przedstawiła szereg uwag dotyczących warunków ekonomicznych przemysłu Unii i wskazała czynniki, takie jak ogólna atmosfera i przywóz z Turcji, które mogły przyczynić się do szkodliwej sytuacji, w jakiej znalazł się przemysł Unii. Jak podano powyżej w motywie 202, Komisja ustaliła jednak, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody. Uwagi te są zatem bezprzedmiotowe.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(204) Ponieważ przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody pierwotnie spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL, gdyby zezwolono na wygaśnięcie środków zastosowanych wobec ChRL zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(205) Unijny rynek owoców w puszcze jest obecnie stabilny i konkurencyjny. Dochodzenie wykazało, że najwyraźniej nie ma żadnych czynników zagrażających przemysłowi Unii, takich jak zmniejszenie popytu, zmiany w strukturze konsumpcji, rozwój technologii czy wyniki eksportowe. Ponadto w trakcie dochodzenia przemysł Unii twierdził, że nie obawia się niedawnego wzrostu przywozu z państw trzecich innych niż ChRL, ponieważ producenci z państw trzecich konkurują po uczciwych cenach, a ich moce produkcyjne są ograniczone.

(206) Aby stwierdzić, czy obawy te są zasadne, Komisja zbadała wielkość produkcji i wolne moce produkcyjne w ChRL, atrakcyjność rynku unijnego oraz możliwy wpływ zmian wielkości chińskiego przywozu i jego cen, jak również ich wpływ na wielkość sprzedaży przemysłu Unii, jego ceny i rentowność.

5.1. Produkcja i wolne moce produkcyjne w ChRL

(207) Jak wyjaśniono już w motywach 146–147 powyżej, w ChRL są dostępne znaczne wolne moce produkcyjne. ChRL jest największym producentem świeżych mandarynek na świecie, a chińscy producenci eksportujący są w stanie zaopatrywać rynki kilkukrotnie większe od rynku Unii. Producenci ci są silnie zorientowani na sprzedawanie swoich produktów w dużych ilościach na rynkach eksportowych i mają ku temu zachętę. Z niedawnych wydarzeń wynika również, że chińscy producenci eksportujący mogą szybko dostosować się do zaopatrzenia rynku unijnego w towary przywożone po cenach dumpingowych. Należy przypomnieć, że przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL gwałtownie wzrósł po wyroku stwierdzającym nieważność rozporządzenia pierwotnego w marcu 2012 r. ⁽⁷²⁾.

⁽⁷²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1313/2014, motyw 63.

5.2. Wpływ chińskiego dumpingu na przemysł Unii

- (208) Jeżeli chodzi o poziomy cen importowych, w dochodzeniu wykazano, że w przypadku uchylecia obowiązujących środków i zakładając, że cena importowa z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz cena przemysłu Unii pozostałyby takie same jak w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ceny importowe podcięłyby ceny przemysłu unijnego o 9–11 % (wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem). W rezultacie prawdopodobnie zmniejszy się wielkość sprzedaży przemysłu Unii oraz jego udział w rynku unijnym.
- (209) Komisja przeprowadziła symulację, aby ocenić prawdopodobny wpływ wzrostu wielkości przywozu z Chin na przemysł Unii. Wraz ze spadkiem wielkości sprzedaży i produkcji przemysłu Unii o 6 200 ton w wyniku wzrostu przywozu chińskich mandarynek w puszcze jednostkowy koszt produkcji wzrasta o 7,1 %, co pogarsza sytuację producentów unijnych i sprawia, że ponoszą oni straty. Ten wzrost wielkości byłby łatwy do osiągnięcia dla chińskich producentów eksportujących, biorąc pod uwagę ich duże wolne moce produkcyjne, jak określono w sekcji 3.7.1 powyżej.
- (210) Biorąc pod uwagę, że 82 % przywozu z państw trzecich innych niż ChRL pochodzi z Turcji, nie można wykluczyć, że chińskie mandarynki w puszcze sprzedawane po cenach dumpingowych zastąpiłyby część tych wielkości przywozu. Jednocześnie średnia cena sprzedaży przywozu z Turcji do Unii jest niższa od średniej ceny sprzedaży przemysłu Unii, co oznacza, że gdyby wzrósł udział chińskich mandarynek w puszcze sprzedawanych po cenach dumpingowych na rynku unijnym, najpierw odbyłoby się to najprawdopodobniej kosztem przemysłu Unii, a dopiero w drugiej kolejności nastąpiłoby przejęcie udziału w rynku eksportowym, jakim jest rynek Unii dla producentów z Turcji. W każdym razie, biorąc pod uwagę wolne moce produkcyjne chińskich producentów, mogliby oni jednak osiągnąć większy udział w rynku niż zarówno pozostałe państwa trzecie (w tym Turcja), jak i producenci unijni.

5.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (211) Wielkość rynku unijnego – trzeciego co do wielkości na świecie – jest bez wątpienia ważnym czynnikiem przyczyniającym się do jego atrakcyjności. Ponadto fakt, że przywóz z ChRL utrzymywał się pomimo obowiązujących środków, świadczy o tym, że rynek unijny jest atrakcyjny dla chińskich producentów eksportujących oraz że zależy im na dalszej sprzedaży na tym rynku. Co więcej, jak stwierdzono po wydaniu wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego rozporządzenia w marcu 2012 r., istnieje zachęta dla chińskich producentów eksportujących do przeniesienia wywozu z innych państw trzecich na rynek unijny oferujący wyższe ceny w przypadku uchylecia obowiązujących środków. Ponadto chińscy producenci eksportujący podlegają obecnie dodatkowym taryfom wynoszącym 25 % w odniesieniu do ich największego rynku wywozu, tj. Stanów Zjednoczonych ⁽⁷³⁾. Te nowe taryfy są rezultatem bieżących napięć handlowych między ChRL a Stanami Zjednoczonymi. Stanowią one część działań dotyczących taryf celnych podjętych przez Stany Zjednoczone w ramach obecnego dochodzenia na podstawie sekcji 301 dotyczącego Chin ⁽⁷⁴⁾.
- (212) W związku z powyższym uchylecie środków najprawdopodobniej spowodowałoby natychmiastową i drastyczną presję cenową ze strony ChRL, którą umożliwiają znaczne dostępne zapasy i wolne moce produkcyjne. Zmusiłoby to przemysł Unii do obniżenia cen lub wielkości produkcji. Gdyby przemysł obniżył swoje ceny, w perspektywie krótkoterminowej jego zyski przekształciłyby się w straty. Gdyby przemysł odnotował spadek wielkości sprzedaży, jego koszty jednostkowe wzrosłyby i jeszcze bardziej zmniejszyłaby się rentowność. W perspektywie długoterminowej przemysł Unii musiałby dostosować (obniżyć) swoje moce produkcyjne.
- (213) Biorąc pod uwagę stosunkowo niestabilną sytuację przemysłu Unii, jak wyjaśniono w motywie 201 powyżej, w połączeniu ze wzrostem obecnej wielkości przywozu z Chin po cenach dumpingowych, z dużym prawdopodobieństwem możliwy jest szkodliwy wpływ na stan przemysłu Unii, co doprowadzi do gwałtownego pogorszenia jego sytuacji finansowej.

⁽⁷³⁾ Zob. „China: Citrus Annual”, FAS (USDA), 14 grudnia 2018 r., cytowane powyżej w przypisie 67, s. 9.

⁽⁷⁴⁾ Zob. „Section 301 – Chiny”, Biuro Przedstawiciela USA ds. Handlu („USTR”); dostępne pod adresem <https://ustr.gov/issue-areas/enforcement/section-301-investigations/section-301-china>, dostęp w dniu 24 lipca 2019 r.

5.4. Wniosek

- (214) W związku z powyższym uchylenie środków najprawdopodobniej spowodowałoby natychmiastową i drastyczną presję pod względem ilości i cen ze strony ChRL, którą umożliwiają znaczne dostępne wolne moce produkcyjne. Zmusiłoby to przemysł Unii do obniżenia cen lub wielkości produkcji. Jeżeli przemysł obniży swoje ceny, w perspektywie krótkoterminowej jego zyski przekształcą się w straty. Jeżeli przemysł odnotuje spadek wielkości sprzedaży, straci udział w rynku, a jego koszty jednostkowe wzrosną lub wyeliminują rentowność.
- (215) Biorąc pod uwagę opisaną sytuację przemysłu Unii, w przypadku wygaśnięcia środków przemysł Unii prawdopodobnie odnotuje szybkie pogorszenie sytuacji finansowej – niezależnie od tego, czy zdecyduje się konkurować pod względem wielkości lub ceny sprzedaży. W związku z tym Komisja stwierdziła, że uchylenie środków najprawdopodobniej spowodowałoby ponowne wystąpienie szkody w odniesieniu do przemysłu Unii.

6. INTERES UNII

6.1. Uwagi wstępne

- (216) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wobec ChRL nie zaszkodziłoby interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

6.2. Interes przemysłu unijnego

- (217) W okresie badanym przemysł Unii był w stanie ponownie osiągać zyski. W przypadku uchylenia środków przemysł Unii znalazłby się w znacznie gorszej sytuacji, jak opisano w sekcji 5 powyżej (Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody). Biorąc pod uwagę spodziewaną wielkość i ceny przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL, przemysł Unii byłby narażony na poważne ryzyko pod względem niższych cen sprzedaży (zaniżanie cen) i prawdopodobnego powrotu do generowania strat (zob. motyw 212). Utrudniona byłaby ponadto realizacja nowych inwestycji mających skonsolidować przedsiębiorstwa i poprawić ich konkurencyjność na rynku produktu podobnego.
- (218) Dlatego utrzymanie środków działałoby na korzyść przemysłu Unii, który w takim przypadku byłby w stanie nadal przewyższać skutki ciągłego dumpingu. Zaprzestanie stosowania środków wstrzymałoby natomiast proces poprawy sytuacji przemysłu Unii, co poważnie zagroziłoby jego rentowności i istnieniu, a co za tym idzie ograniczyłoby podaż i konkurencję na rynku.

6.3. Interes niepowiązanych importerów lub przedsiębiorstw handlowych

- (219) Komisja przesłała kwestionariusze do czterech niepowiązanych importerów lub przedsiębiorstw handlowych. Tylko jedno z tych przedsiębiorstw udzieliło odpowiedzi częściowo.
- (220) Na tej podstawie nie stwierdzono żadnych przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków miałoby istotny niekorzystny wpływ na importerów, który przewyższyłby pozytywny wpływ środków na przemysł Unii

6.4. Interes użytkowników

- (221) Komisja wysłała kwestionariusze do dwóch użytkowników produktu objętego postępowaniem. Tylko jeden z tych użytkowników odesłał niekompletny kwestionariusz.
- (222) Na tej podstawie nie stwierdzono żadnych przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków miałoby istotny niekorzystny wpływ na użytkowników, który przewyższyłby pozytywny wpływ środków na przemysł Unii

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (223) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko utrzymaniu obowiązywania obecnych środków antidumpingowych wprowadzonych wobec przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL.
- (224) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza utrzymać obecne środki antidumpingowe wprowadzone wobec przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (225) Z powyższego wynika, że należy utrzymać środki antidumpingowe mające zastosowanie do niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chin.
- (226) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (227) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antidumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (228) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków [w zależności od przypadku można wskazać wartość procentową], tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (229) Jeżeli przedsiębiorstwo objęte indywidualną stawką cła antidumpingowego zmieni nazwę, może zwrócić się o dalsze stosowanie tej stawki. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽⁷⁵⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie.
- (230) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (231) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽⁷⁵⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽⁷⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przetworzonych lub zakonserwowanych mandarynek (włącznie z tangerynami i satsumami), klementynek, wilkingów i innych podobnych hybryd cytrusowych, niezawierających dodatku alkoholu, mogących zawierać dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, według definicji określonej obecnie w pozycji HS 2008, obecnie objętych kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 oraz ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 i 2008 30 90 69) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	EUR/t wagi netto produktu	Dodatkowy kod TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co. Ltd, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	489,7	A888
Zhejiang Juzhou Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang	499,9	C528
Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą, wymienieni w załączniku	499,6	A889
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	531,2	A999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządzone jest w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) [produkt objęty postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwie, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

Artykuł 2

1. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena faktycznie zapłacona lub należna jest korygowana w celu określenia wartości celnej na mocy art. 132 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁷⁾, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie art. 1 powyżej pomniejsza się o odsetek, który odpowiada korekcie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, a więc podlegających średniej ważonej stawce celnej w wysokości 499,6 EUR/t wagi netto produktu, w przypadku gdy nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej przekaże Komisji dostateczne dowody na to, że:

a) nie wywoził do Unii produktu opisanego w art. 1 ust. 1 w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r.);

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- b) nie jest powiązany z żadnym producentem eksportującym w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący chińscy producenci eksportujący nieobjęci próbą:

- Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
 - Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo
 - Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei
 - Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang
 - Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
 - Zhejiang Fomdas Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang
 - Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei
 - Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
 - Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang
 - Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang
 - Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai
 - Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei
 - Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
 - Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo
 - Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
 - Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo
-

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1535

z dnia 21 października 2020 r.

zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 7388)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrznijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźnych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był kilkakrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Unii, które należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/1402 ⁽⁵⁾ w następstwie zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Polsce oraz w Niemczech blisko granicy z Polską.
- (2) Dyrektywą Rady 2002/60/WE ⁽⁶⁾ ustanowiono minimalne unijne środki w zakresie zwalczania afrykańskiego pomoru świń. W szczególności w art. 9 dyrektywy 2002/60/WE przewidziano ustanowienie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych po urzędowym stwierdzeniu rozpoznania afrykańskiego pomoru świń u świń w gospodarstwie, a w art. 10 i 11 tej dyrektywy określono środki, jakie należy wprowadzić w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się tej choroby. Ponadto w art. 15 dyrektywy 2002/60/WE ustanowiono

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1402 z dnia 5 października 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 324 z 6.10.2020, s. 37).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

środki, które należy zastosować w przypadku potwierdzenia afrykańskiego pomoru świń u dzików. Niedawne doświadczenia pokazują, że środki określone w dyrektywie 2002/60/WE, w szczególności dotyczące czyszczenia i odkażania zakażonych gospodarstw oraz inne środki związane ze zwalczaniem tej choroby w populacji świń domowych i dziczyźnych, są skuteczne w kontrolowaniu rozprzestrzeniania się tej choroby.

- (3) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2020/1402 w Rumunii odnotowano nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u świń domowych. Odnotowano ponadto nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń w Polsce i na Słowacji.
- (4) Poza tym na niektórych obszarach Polski, Łotwy i Litwy sytuacja epidemiologiczna w przypadku świń domowych poprawiła się dzięki środkom stosowanym przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE.
- (5) W październiku 2020 r. odnotowano jeden przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnej świni w powiecie słubickim w Polsce, tj. na obszarze obecnie wymienionym w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Ten przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnej świni oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski wymieniony obecnie w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, na którym wystąpił ten ostatni przypadek afrykańskiego pomoru świń, powinien być teraz wymieniony w części II tego załącznika, a nie w jego części I.
- (6) W październiku 2020 r. ognisko epidemiczne afrykańskiego pomoru świń u świń domowych odnotowano w regionie Maramureș w Rumunii, na obszarze wymienionym obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, znajdującym się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego obecnie w części II tego załącznika. To ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń domowych oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Rumunii wymieniony obecnie w części II tego załącznika, znajdujący się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części III, na którym ostatnio wystąpiło to ognisko afrykańskiego pomoru świń, należy teraz ująć w części III tego załącznika, a nie w jego części II.
- (7) Również w październiku 2020 r. odnotowano jeden przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnej świni w powiecie Vranov nad Topľou na Słowacji na obszarze wymienionym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, znajdującym się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego obecnie w części I tego załącznika. Ten przypadek afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnej świni oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Słowacji wymieniony obecnie w części I tego załącznika, znajdujący się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części II, na którym ostatnio wystąpił ten przypadek afrykańskiego pomoru świń, należy teraz ująć w części II tego załącznika, a nie w jego części I.
- (8) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w Polsce, na Słowacji i w Rumunii należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w częściach I, II i III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (9) Biorąc pod uwagę skuteczność środków stosowanych w Polsce zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE, a w szczególności środków określonych w jej art. 10 ust. 4 lit. b) i art. 10 ust. 5, i zgodnie ze środkami zmniejszającymi ryzyko w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń wskazanymi w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (kodeks OIE), niektóre obszary województw podlaskiego, lubelskiego i warmińsko-mazurskiego w Polsce wymienione obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE powinny teraz być wymienione w części II tego załącznika z powodu braku ognisk afrykańskiego pomoru świń na tych obszarach w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, zgodnie z przepisami kodeksu OIE.
- (10) Biorąc pod uwagę skuteczność środków stosowanych na Łotwie zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE, a w szczególności środków określonych w jej art. 10 ust. 4 lit. b) oraz art. 10 ust. 5 i zgodnych ze środkami zmniejszania ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, wskazanymi w kodeksie OIE, niektóre obszary w gminach Aizputes Alsungas i Kuldīgas na Łotwie, wymienione obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, powinny być teraz wymienione w części II tego załącznika w związku z wygaśnięciem okresu trzech miesięcy, licząc od ostatecznego czyszczenia i odkażania zakażonych gospodarstw, oraz z powodu braku ognisk afrykańskiego pomoru świń na tych obszarach w ciągu ostatnich trzech miesięcy, zgodnie z przepisami kodeksu OIE.

- (11) Biorąc też pod uwagę skuteczność środków stosowanych na Litwie zgodnie z dyrektywą 2002/60/WE, a w szczególności środków określonych w jej art. 10 ust. 4 lit. b) i art. 10 ust. 5, i zgodnie ze środkami zmniejszania ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń wskazanymi w kodeksie OIE, niektóre obszary okręgów olickiego, kowieńskiego i mariampolskiego na Litwie wymienione obecnie w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE powinny być teraz wymienione w części II tego załącznika z powodu braku ognisk afrykańskiego pomoru świń na tych obszarach w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy, zgodnie z przepisami kodeksu OIE.
- (12) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby zmiany wprowadzone niniejszą decyzją w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE stały się skuteczne tak szybko, jak jest to możliwe.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

dans la province de Luxembourg:

- la zone est délimitée, dans le sens des aiguilles d'une montre, par:
 - Frontière avec la France,
 - Rue Mersinhat à Florenville,
 - La N818 jusque son intersection avec la N83,
 - La N83 jusque son intersection avec la N884,
 - La N884 jusque son intersection avec la N824,
 - La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
 - Le Routeux,
 - Rue d'Orgéo,
 - Rue de la Vierre,
 - Rue du Bout-d'en-Bas,
 - Rue Sous l'Eglise,
 - Rue Notre-Dame,
 - Rue du Centre,
 - La N845 jusque son intersection avec la N85,
 - La N85 jusque son intersection avec la N40,
 - La N40 jusque son intersection avec la N802,
 - La N802 jusque son intersection avec la N825,
 - La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
 - N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
 - Rue du Tombois,
 - Rue Du Pierroy,
 - Rue Saint-Orban,
 - Rue Saint-Aubain,
 - Rue des Cottages,
 - Rue de Relune,
 - Rue de Rulune,
 - Route de l'Ermitage,
 - N87: Route de Habay,
 - Chemin des Ecoliers,
 - Le Routy,
 - Rue Burgknapp,
 - Rue de la Halte,

- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,
- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France, jusque son intersection avec la Rue Mersinhat à Florenville.

2. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Hiniu maakond.

3. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250350, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 250850, 250950, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251450, 251550, 251650, 251750, 251850, 252150 és 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Pāvilostas novads Vērgales pagasts,
- Stopiņu novads daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugūļupes ielas un Daugūļupītes,

- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Kretingos rajono savivaldybės: Darbėnų, Kretingos ir Žalgirio seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Nausodžio sen dalis nuo kelio 166 į pietryčius ir Kulių seniūnija,
- Skuodo rajono savivaldybės: Lenkimų, Mosėdžio, Skuodo, Skuodo miesto seniūnijos.

6. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i część gminy Kozłowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki–Kownatki–Gardyny w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- gmina Dąbrówno w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,
- gmina Grodziczno w powiecie nowomiejskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejną w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie płońskim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat zuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka, część gminy Małkinia Górna położona na północ od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszaków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Kowala, Wierzbica, część gminy Wolanów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie radomskim,

- powiat miejski Radom,
- powiat szydlowiecki,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
- gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywca, Medyka, Orły, Żurawica, Przemysł w powiecie przemyskim,
- powiat miejski Przemysł,
- gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy wiejskiej Przeworsk położona na zachód od miasta Przeworsk i na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Tryńcza do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Dzikowiec, Kolbuszowa, Niwiska i Raniszów w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Borowa, Czermin, Gawłuszowice, Mielec z miastem Mielec, Padew Narodowa, Przeclaw, Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim,

w województwie świętokrzyskim:

- powiat opatowski,
- powiat sandomierski,
- gminy Bogoria, Łubnice, Oleśnica, Osiek, Połaniec, Rytwiany i Staszów w powiecie staszowskim,
- gmina Skarżysko Kościelne w powiecie skarżyskim,
- gmina Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy oraz na północ od drogi nr 42 i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary, a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Gowarczów, Końskie i Stąporków w powiecie koneckim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąšno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka i Regnów w powiecie rawskim,
- powiat skierniewicki,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Białaczów, Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki i Żelechlinek w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,

- Miasto Gdańsk,
 - powiat tczewski,
 - powiat kwidzyński,
- w województwie lubuskim:
- gminy Międzyrzecz, Pszczew, część gminy Trzciel położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 w powiecie międzyrzeckim,
 - część gminy Lubrza położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Łągów położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie świebodzińskim,
 - gminy Górzycza, Ośno Lubuskie powiecie ślubickim,
 - gminy Krzeszyce, Słońsk, Sulęcín i część gminy Torzym położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie sulęcińskim,
 - gmina Kostrzyn nad Odrą i Witnica w powiecie gorzowskim,
- w województwie dolnośląskim:
- gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
 - gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,
 - gmina Chocianów i część gminy Przemków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,
 - gmina Jemielno, Niechlów i Góra w powiecie górowskim,
 - gmina Rudna i Lubin z miastem Lubin w powiecie lubińskim,
- w województwie wielkopolskim:
- gminy Krzemieniewo, Rydzyna, część gminy Święciechowa położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
 - część gminy Kwilcz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 24, część gminy Międzychód położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 24 w powiecie międzychodzkiem,
 - gminy Lwówek, Kuślin, Opalenica, część gminy Miedzichowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy Nowy Tomyśl położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie nowotomyskim,
 - gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
 - gminy Czempin, miasto Kościan, część gminy wiejskiej Kościan położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim,
 - powiat miejski Poznań,
 - gminy Swarzędz, Pobiedziska, Czerwonak, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo, część gminy Komorniki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5, część gminy Stęszew położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 5 i 32 i część gminy Kórnik położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr S11 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 434 i drogę nr 434 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Rokietnica położona na południowy zachód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz oraz część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
 - gmina Kiszkowo i część gminy KłECKO położona na zachód od rzeki Mała Wełna w powiecie gnieźnieńskim,
 - gminy Lubasz, Czarnków z miastem Czarnków, część gminy Połajewo na położona na północ od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo – ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Wieleń położona na południe od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy przez miasto Wieleń i miejscowość Herburtowo do zachodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,

- gminy Pniewy, Ostroróg, Wronki, miasto Szamotuły i część gminy Szamotuły położona na zachód od zachodniej granicy miasta Szamotuły i na południe od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły, do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na zachód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słapanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na zachód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo oraz część gminy Duszniki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 92 oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 306, część gminy Kaźmierz położona na północ i na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Witkowice–Gorszewice–Kaźmierz (wzdłuż ulic Czereśniowa, Dworcowa, Marii Konopnickiej)–Chlewiska, biegnącą do wschodniej granicy gminy w powiecie szamotulskim,
- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
- gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
- gmina Dobrzyca i część gminy Gizalki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie pleszewskim,
- gmina Zagórów w powiecie słupeckim,
- gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
- gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
- gmina Rozdrażew, część gminy Koźmin Wielkopolski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15 oraz na wschód od granic miasta Krotoszyn w powiecie krotoszyńskim,
- gminy Nowe Skalmierzyce, Raszków, Ostrów Wielkopolski z miastem Ostrów Wielkopolski w powiecie ostrowskim,
- powiat miejski Kalisz,
- gminy Ceków-Kolonia, Godziesze Wielkie, Koźminek, Lisków, Mycielin, Opatówek, Szczytniki w powiecie kaliskim,
- gmina Malanów i część gminy Tuliszków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 w powiecie tureckim,
- gminy Rychwał, Rzgów, część gminy Grodziec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443, część gminy Stare Miasto położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę nr A2 w powiecie konińskim.

7. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- the whole district of Vranov nad Topľou, except municipalities included in part II,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance, except municipalities included in part III
- in the district of Michalovce municipality Strážske,
- in the district of Gelnica, the whole municipalities of Uhorná, Smolnícka Huta, Mníšek nad Hnilcom, Prakovce, Helcmanovce, Gelnica, Kojšov, Veľký Folkmár, Jaklovce, Žakarovce, Margecany, Henclová and Stará Voda,
- in the district of Prešov, the whole municipalities of Klenov, Miklušovce, Sedlice, Suchá dolina, Janov, Radatice, Ľubovec, Ličartovce, Drienovská Nová Ves, Kendice, Petrovany, Drienov, Lemešany, Janovík, Bretejovce, Seniakovce, Šarišské Bohdanovce, Varhaňovce, Brestov Mirkovce, Žehňa, and Červenica,
- Dulova Ves, Záborské, Kokošovce, Abranovce, Lesíček, Zlatá Baňa, Ruská Nová Ves, Teriakovce, Podhradník, Okružná, Trnkov, Vyšná Šebastová and Šarišská Poruba,
- in the district of Rožňava, the whole municipalities of Brzotín, Gočaltovo, Honce, Jovice, Kružná, Kunová Teplica, Pača, Pašková, Pašková, Rakovnica,
- Rozložná, Rožňavské Bystré, Rožňava, Rudná, Štítnik, Vidová, Čučma and Betliar,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Držkovce, Chvalová, Gemerské Teplice, Gemerský Sad, Hucín, Jelšava, Leváre, Licince, Nadraž, Prihradzany, Sekerešovo, Šivetice, Kameňany, Višňové, Rybník and Sása,
- in the district of Michalovce, the whole municipality of Strážske,

- in the district of Rimavská Sobota, municipalities located south of the road No.526 not included in Part II,
- in the district of Lučenec, the whole municipalities of Trenč, Veľká nad Ipľom, Jelšovec, Panické Dravce, Lučenec, Kalonda, Rapovce, Trebeľovce, Mučín, Lipovany, Pleš, Fiľakovské Kováče, Ratka, Fiľakovo, Biskupice, Belina, Radzovce, Čakanovce, Šiatorská Bukovinka, Čamovce, Šurice, Halič, Mašková, Ľuboreč, Šíd and Prša,
- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká Ves nad Ipľom, Sečianky, Kleňany, Hrušov, Vinica, Balog nad Ipľom, Dolinka, Kosihy nad Ipľom, Ďurkovce, Širákov, Kamenné Kosihy, Seľany, Veľká Čalomija, Malá Čalomija, Koláre, Trebušovce, Chrastince, Lesenice, Slovenské Ďarmoty, Opatovská Nová Ves, Bátorová, Nenince, Záhorce, Želovce, Sklabiná, Nová Ves, Obeckov, Vrbovka, Kiarov, Kováčovce, Zombor, Olováry, Čeláre, Glabušovce, Veľké Straciny, Malé Straciny, Malý Krtíš, Veľký Krtíš, Pôtor, Veľké Zlievce, Malé Zlievce, Bušince, Muľa, Ľuboriečka, Dolná Strehová, Vieska, Slovenské Kľačany, Horná Strehová, Chrány and Závada.

8. Grecja

Następujące obszary w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinon and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotta, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

CZĘŚĆ II

1. Belgia

Następujące obszary w Belgii:

dans la province de Luxembourg:

- la zone est délimitée, dans le sens des aiguilles d'une montre, par:
 - La Rue de la Station (N85) à Florenville jusque son intersection avec la N894,
 - La N894 jusque son intersection avec la rue Grande,
 - La rue Grande jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
 - La rue de Neufchâteau jusque son intersection avec Hosseuse,
 - Hosseuse,
 - La Roquignole,
 - Les Chanvières,
 - La Fosse du Loup,
 - Le Sart,
 - La N801 jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
 - La rue de l'Accord,
 - La rue du Fet,
 - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
 - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N811,
 - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
 - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
 - La N88 (rue Baillet Latour, rue Fontaine des Dames, rue Yvan Gils, rue de Virton, rue de Gérardville, Route de Meix) jusque son intersection avec la N981,
 - La N981 (rue de Virton) jusque son intersection avec la N83,
 - La N83 (rue du Faing, rue de Bouillon, rue Albert 1er, rue d'Arlon) jusque son intersection avec la N85 (Rue de la Station) à Florenville.

2. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III.

3. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 251950, 252050, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

5. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads Aizputes, Cīravas un Lažas pagasts, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296, Aizputes pilsēta,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alsungas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Aucēš novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,

- Carnikavas novads,
- Cēsu novads
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Padures, Rumbas, Rendas, Kabiles, Vārmes, Pelču, Ēdoles, Īvandes, Kurmāles, Turlavas, Gudenieku un Snēpeles pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,

- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts, Pāvilostas pilsēta,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Raņķu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novada Vaiņodes pagasts un Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem autoceļa P116, P106,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,

- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto, Jurbarkų, Raudonės, Šimkaičių, Skirsnemunės, Smalininkų, Veliuonos ir Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Ežerėlio, Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Kulautuvos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos, Užliedžių, Vilkijos, ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Dotnuvos, Gudžiūnų, Kėdainių miesto, Krakių, Pelėdnagių, Surviliškio, Šėtos, Truskavos, Vilainių ir Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę ir rytus nuo kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė: Imbarės, Kūlupėnų ir Kartenos seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio 119 ir į šiaurę nuo kelio Nr. 2828, Balninkų, Dubingių, Giedraičių, Joniškio ir Videniškių seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,

- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė: Žlibinų, Stalgėnų, Nausodžio sen. dalis nuo kelio Nr. 166 į šiaurės vakarus, Plungės miesto ir Šateikių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Betygalos, Girkalnio, Kalnujų, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių miesto, Raseinių, Šiluvos, Viduklės seniūnijos,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos ir Ylakių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, część gminy Prostki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącą miejscowości Żelazki–Dąbrowskie–Długosze do południowej granicy gminy i część gminy wiejskiej Ełk położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 667 biegnącą od miejscowości Bajtkowo do miejscowości Nowa Wieś Ełcka, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Ełk biegnącą od miejscowości Nowa Wieś Ełcka do wschodniej granicy gminy w powiecie ełckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gminy Orzysz, Pisz, Ruciane-Nida oraz część gminy Biała Piska położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 667 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Biała Piska, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 biegnącą od miejscowości Biała Piska do wschodniej granicy gminy w powiecie piskim,
- gminy Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Sępól w powiecie bartoszyckim,

- gminy Biskupiec, Kolno, część gminy Olsztynek położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki–Mycyny–Ameryka w powiecie olsztyńskim,
 - gmina Grunwald, część gminy Małdyty położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy Miłomłyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy wiejskiej Ostróda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 oraz na południe od drogi nr 16, część miasta Ostróda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie ostródzkim,
 - powiat giżycki,
 - powiat braniewski,
 - powiat kętrzyński,
 - gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
 - gmina Nidzica i część gminy Kozłowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki–Kownatki–Gardyny w powiecie nidzickim,
 - gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świętajno w powiecie szczycieńskim,
 - powiat mrągowski,
 - gmina Zalewo w powiecie iławskim,
 - powiat węgorzewski,
- w województwie podlaskim:
- powiat bielski,
 - gminy Radziłów, Rajgród Wąsosz, część gminy wiejskiej Grajewo położona na południe o linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości: Mareckie–Łękowo–Kacprowo–Ruda, a następnie od miejscowości Ruda na południe od rzeki Binduga uchodzącej do rzeki Elk i następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Elk od ujścia rzeki Binduga do wschodniej granicy gminy w powiecie grajewskim,
 - powiat moniecki,
 - powiat sejneński,
 - gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
 - powiat miejski Łomża;
 - powiat siemiatycki,
 - powiat hajnowski,
 - gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
 - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - powiat białostocki,
 - gminy Filipów, Jeleniewo, Przerośl, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki, Szypliszki Wizajny oraz część gminy Bakałarzewo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na północny wschód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczki w powiecie suwalskim,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce;
 - gminy Bielany, Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,

- powiat węgrowski,
 - powiat łosicki,
 - powiat ciechanowski,
 - powiat sochaczewski,
 - gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwoleń w powiecie zwoleńskim,
 - powiat kozienicki,
 - gminy Chotcza i Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,
 - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki, Skaryszew, Jedlińsk, Przytyk, Zakrzew, część gminy Iłża położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9, część gminy Wolanów położona na północ od drogi nr 12 w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Starożreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płońskim,
 - powiat nowodworski,
 - powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułuskim,
 - powiat wołomiński,
 - część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na północ od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyła Wola w powiecie garwolińskim,
 - gminy Boguty-Pianki, Zaręby Kościelne, Nur i część gminy Małkinia Górna położona na południe od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i Strzegowo w powiecie mławskim,
 - powiat miński,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - powiat białobrzegi,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim,
 - gminy Janowiec, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Markuszów, Nałęczów, Puławy z miastem Puławy, Wąwolnica i Żyrzyn w powiecie puławskim,
 - gminy Nowodwór, miasto Dęblin i część gminy Ryki położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową powiecie ryckim,

- gminy Adamów, Krzywda, Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, Wojcieszków, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - powiat lubelski,
 - powiat miejski Lublin,
 - gminy Niedźwiada, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,
 - powiat łęczyński,
 - powiat świdnicki,
 - gminy Fajslawice, Gorzków, Izbica, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Kraśniczyn, Łopiennik Górny, Siennica Różana i część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Chełm, Ruda-Huta, Sawin, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Wierzbica, część gminy Dorohusk położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniowice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
 - powiat miejski Chełm,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - powiat parczewski,
 - gminy Hańsk, Stary Brus, Urszulin, Wola Uhruska, część gminy wiejskiej Włodawa położona na południe od południowej granicy miasta Włodawa i część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
 - powiat radzyński,
- w województwie podkarpackim:
- powiat stalowowolski,
 - gminy Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów, Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
 - część gminy Kamień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
 - gminy Cmolas i Majdan Królewski w powiecie kolbuszowskim,
 - gminy Grodzisko Dolne, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na południe od miasta Leżajsk oraz na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżańskim,
 - gmina Jarocin, część gminy Harasiuki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,
 - powiat tarnobrzeski,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
 - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
 - gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- w województwie świętokrzyskim:
- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
 - część gminy Brody położona na zachód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,

w województwie lubuskim:

- powiat wschowski,
- gminy Gubin z miastem Gubin, Maszewo i część gminy Bytnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
- gminy Cybinka, Rzepin i Słubice powiecie słubickim,
- część gminy Torzym położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie sulęcińskim,
- gminy Kolsko, część gminy Kozuchów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi nr 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowe granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,
- gminy Nowogród Bobrzański, Trzebiechów część gminy Bojadła położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
- powiat żarski,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Małomice, Szprotawa, Wymiarki, Żagań, miasto Żagań, miasto Gozdnicza, część gminy Niegosławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
- część gminy Lubrza położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Łagów położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A2 w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Pęcław, część gminy Kotła położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Grębocice i Polkowice w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Przemęt i Wolsztyn w powiecie wolsztyńskim,
- gmina Wielichowo część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 i część gminy Rakoniewice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
- gminy Wijewo, część gminy Włoszakowice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi 3903P biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Boguszyn, a następnie przez drogę łączącą miejscowość Boguszyn z miejscowością Krzycko aż do południowej granicy gminy i część gminy Święciechowa położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
- część gminy Śmigiel położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 3903P biegnącej od południowej granicy gminy przez miejscowości Bronikowo i Morowice, aż do miejscowości Śmigiel do skrzyżowania z drogą 3820P i dalej drogą 3820P, która przechodzi w ul. Jagiellońską, następnie w Lipową i Glinkową, aż do skrzyżowania z drogą S5, następnie przez drogą nr S5 do północnej granicy gminy w powiecie kościańskim,
- powiat obornicki,
- część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo – ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,
- gmina Suchy Las, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Rokietnica położona na północ i na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz w powiecie poznańskim,
- część gminy Szamotuły położona na wschód od wschodniej granicy miasta Szamotuły i na północ od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na wschód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słopanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na wschód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim.

w województwie łódzkim:

- gminy Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gmina Sadkowice w powiecie rawskim.

8. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- in the district of Gelnica, the whole municipality of Smolník,
- In the district of Košice-okolie the municipalities of Opátka, Košická Belá, Malá Lodina, Veľká Lodina, Kysak, Sokol, Trebejov, Obišovce, Družstevná pri Hornáde, Kostoľany nad Hornádom, Budimír, Vajkovce, Chrastné, Čižatice, Kráľovce, Ploské, Nová Polhora, Boliarov, Kecerovce, Vtáčkovce, Herľany, Rankovce, Mudrovce, Kecerovský Lipovec, Opiná, Bunetice,
- the whole city of Košice,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, and Pusté Čemerné,
- in the district of Vranov nad Topľou, the whole municipalities of Zámutov, Rudlov, Jusková Voľa, Banské, Cabov, Davidov, Kamenná Poruba, Vechec, Čaklov, Sol', Komárany, Čičava, Nižný Kručov, Vranov nad Topľou, Sačurov, Sečovská Polianka, Dlhé Klčovo, Nižný Hrušov, Poša, Nižný Hrabovec, Hencovce, Kučín, Majerovce, Sedliská, Kladzany and Tovarnianska Polianka,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Gemer, Tornaľa, Žiar, Gemerská Ves, Levkuška, Otročok, Polina, Rašice,
- in the district of Rimavská Sobota, the whole municipalities of Abovce, Barca, Bátka, Cakov, Chanava, Dulovo, Figa, Gemerské Michalovce, Hubovo, Ivanice, Kaloša, Kesovce, Kráľ, Lenartovce, Lenka, Neporadza, Orávka, Radnovce, Rakytník, Riečka, Rimavská Seč, Rumince, Stránska, Uzovská Panica, Valice, Vieska nad Blhom, Vlkyňa, Vyšné Valice, Včelince, Zádor, Číž, Štrkovec Tomášovce and Žíp,
- in the district of Prešov, the whole municipalities of Tuhrina and Lúčina.

9. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Județul Bistrița-Năsăud, without localities mentioned in Part III:
 - Locality Dealu Ștefăniței;
 - Locality Romuli.
- Județul Suceava.

CZEŠĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Sofia city,

- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Varna,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Vratza,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Aizputes novada Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296,
- Skrundas novada Rudbāržu, Nīkrāces pagasts, Raņķu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasts (izņemot pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes), Skrundas pilsēta,
- Vaiņodes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106.

3. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Seredžiaus ir Juodaičių seniūnijos,
- Kauno rajono savivaldybė, Čekiškės seniūnija, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijs apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pernaravos seniūnija ir Josvainių seniūnijos pietvakarinė dalis tarp kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 119 ir į pietus nuo kelio Nr. 2828, Čiulėnų, Inturkės, Luokesos, Mindūnų ir Suginčių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Babrungo, Paukštakių, Platelių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos ir Ariogalos miesto seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių, Notėnų ir Šačių seniūnijos.

4. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Bisztynek i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,

- gminy Łukta, Morąg, Miłakowo, część gminy Małdyty położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy Miłomłyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy wiejskiej Ostróda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 oraz na północ od drogi nr 16, część miasta Ostróda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr w powiecie ostródzkim,
- powiat olecki,
- gminy Barczewo, Gietrzwałd, Jeziorany, Jonkowo, Dywity, Dobre Miasto, Purda, Stawiguda, Świątki, część gminy Olsztynek położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki–Mycyny–Ameryka w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,
- część gminy Prostki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy łączącą miejscowości Żelazki– Dąbrowskie–Długosze do południowej granicy gminy, część gminy wiejskiej Elk położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 667 biegnącą od miejscowości Bajtkowo do miejscowości Nowa Wieś Elcka, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Elk biegnącą od miejscowości Nowa Wieś Elcka do wschodniej granicy gminy w powiecie elckim,
- część gminy Biała Piska położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 667 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Biała Piska, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 biegnącą od miejscowości Biała Piska do wschodniej granicy gminy w powiecie piskim,

w województwie podlaskim:

- część gminy Bakalarzewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na południowy zachód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczki w powiecie suwalskim,
- gmina Szczuczyn, część gminy wiejskiej Grajewo położona na północ o linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącej miejscowości: Mareckie–Łękowo–Kacprowo–Ruda, a następnie od miejscowości Ruda na północ od rzeki Binduga uchodzącej do rzeki Elk i następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Elk od ujścia rzeki Binduga do wschodniej granicy gminy i miasto Grajewo w powiecie grajewskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na południe od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyła Wola w powiecie garwolińskim,
- część gminy Iłża położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 w powiecie radomskim,
- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
- gminy Ciepiałów, Lipsko, Rzecznów i Sienna w powiecie lipskim,

w województwie lubelskim:

- powiat tomaszowski,
- gminy Białopole, Dubienka, Kamień, Żmudź, część gminy Dorohusk położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniowice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
- gmina Rudnik i część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- powiat zamojski,
- powiat miejski Zamość,
- powiat biłgorajski,
- powiat hrubieszowski,
- gminy Dzwola i Chrzanów w powiecie janowskim,

- gminy Hanna, Wiryki, Urszulin i część gminy wiejskiej Włodawa położona na północ od linii wyznaczonej przez północną granicę miasta Włodawa i miasto Włodawa w powiecie włodawskim,
- gmina Serokomla w powiecie łukowskim,
- gminy Abramów, Kamionka, Michów, Lubartów z miastem Lubartów, Firlej, Jeziorzany, Kock, Ostrówek w powiecie lubartowskim,
- gminy Kłoczew, Stężycza, Ułęż i część gminy Ryki położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie ryckim,
- gmina Baranów w powiecie puławskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Horyniec-Zdrój, Narol i Stary Dzików w powiecie lubaczowskim,
- gminy Kuryłówka, Nowa Sarzyna, miasto Leżajsk, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na północ od miasta Leżajsk oraz część gminy wiejskiej Leżajsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżajskim,
- gminy Krzeszów, Rudnik nad Sanem, część gminy Harasiuki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,
- gminy Chłopice, Jarosław z miastem Jarosław, Laszki, Wiązownica, Pawłosiów, Radymno z miastem Radymno, w powiecie jarosławskim,
- gmina Stubno w powiecie przemyskim,
- część gminy Kamień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, miasto Przeworsk, część gminy wiejskiej Przeworsk położona na wschód od miasta Przeworsk i na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Tryńcza do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie przeworskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Nowa Sól i miasto Nowa Sól, Otyń oraz część gminy Koźuchów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na wschód od linii wyznaczonych przez drogi 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowej granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,
- gminy Babimost, Czerwieńsk, Kargowa, Świdnica, Zabór, część gminy Bojadła położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
- część gminy Niegosławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gminy Skąpe, Szczaniec i Zbąszynek w powiecie świebodzińskim,
- gminy Bobrowice, Dąbie, Krosno Odrzańskie i część gminy Bytnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
- część gminy Trzciel położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 w powiecie międzyrzeckim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Buk, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, część gminy Komorniki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5, część gminy Sęszew położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 5 i 32 w powiecie poznańskim,
- część gminy Duszniki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 92 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 306, część gminy Kaźmierz położona na południe i na wschód od linii wyznaczonych przez drogi: nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Witkowice–Gorszewice–Kaźmierz (wzdłuż ulic Czereśniowa, Dworcowa, Marii Konopnickiej)–Chlewiska, biegnącą do wschodniej granicy gminy w powiecie szamotulskim,
- gminy Lipno, Osieczna, część gminy Włoszakowice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi 3903P biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Boguszyn, a następnie przez drogę łączącą miejscowość Boguszyn z miejscowością Krzycko aż do południowej granicy gminy w powiecie leszczyńskim,
- powiat miejski Leszno,
- część gminy Śmigiel położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 3903P biegnącej od południowej granicy gminy przez miejscowości Bronikowo i Morowice aż do miejscowości Śmigiel do skrzyżowania z drogą 3820P i dalej drogą 3820P, która przechodzi w ul. Jagiellońską, następnie w Lipową i Glinkową, aż do skrzyżowania z drogą S5, następnie przez drogą nr S5 do północnej granicy gminy, część gminy wiejskiej Kościan położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim,
- gmina Zbąszyń, część gminy Miedzichowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy Nowy Tomyśl położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie nowotomyskim,
- gmina Siedlec w powiecie wolsztyńskim,
- część gminy Rakoniewice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
- gminy Chocz, Czermin, Gołuchów, Pleszew i część gminy Gizałki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie pleszewskim,
- część gminy Grodziec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie konińskim,
- gminy Blizanów, Stawiszyn, Żelazków w powiecie kaliskim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Jerzmanowa, Żukowice, część gminy Kotła położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Gaworzycy, Radwanice i część gminy Przemków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,

w województwie świętokrzyskim:

- część gminy Brody położona na wschód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy w powiecie starachowickim.

5. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,

— The following localities from Județul Bistrița Năsăud:

- Dealu Ștefăniței,
- Romuli,
- Județul Brăila,
- Județul Buzău,
- Județul Călărași,
- Județul Dâmbovița,
- Județul Galați,
- Județul Giurgiu,
- Județul Ialomița,
- Județul Ilfov,
- Județul Prahova,
- Județul Sălaj,
- Județul Vaslui,
- Județul Vrancea,
- Județul Teleorman,
- Județul Mehedinți,
- Județul Gorj,
- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

6. **Słowacja**

- the whole district of Trebišov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not included in Part I and Part II,
- Region Sobrance — municipalities Lekárovce, Pinkovce, Záhó, Bežovce,
- the whole district of Košice — okolie, except municipalities included in part II,

- In the district Rožnava, the municipalities of Bôrka, Lúčka, Jablonov nad Turňou, Drnava, Kováčová, Hrhov, Ardovo, Bohúňovo, Bretka, Čoltovo, Dlhá Ves, Gemerská Hôrka, Gemerská Panica, Kečovo, Meliata, Plešivec, Silica, Silická Brezová, Slavec, Hrušov, Krásnohorská Dlhá Lúka, Krásnohorské podhradie, Lipovník, Silická Jablonica, Brzotín, Jovice, Kružná, Pača, Rožňava, Rudná, Vidová and Čučma,
- in the district of Gelnica, the whole municipality of Smolník and Úhorná.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna..”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)